

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ
УНІВЕРСИТЕТ МИТНОЇ СПРАВИ ТА ФІНАНСІВ**

**Факультет управління
Кафедра психології**

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА БАКАЛАВРА

на тему:

**«Дослідження смисложиттєвих орієнтацій студентів психологів
в умовах сучасного українського суспільства»**

Виконав:

студент групи ПС21-2
спеціальність 053 «Психологія»
Костенко В. В.
(прізвище та ініціали)

Науковий керівник:

професор кафедри психології, д. біол. н.,
проф. Лихолат О. А.
(посада, вчене звання, науковий ступінь, прізвище та ініціали)

ДНІПРО – 2025

АНОТАЦІЯ

Костенко В.В. Дослідження смисложиттєвих орієнтацій студентів психологів в умовах сучасного українського суспільства.

У роботі проаналізовано проблематику механізмів формування смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів в умовах сучасного українського суспільства, що безпосередньо впливає на різноманітні сфери життя молоді : починаючи з рутинного повсякдення та завершуючи навчальною та професійною діяльністю. Розглянуто взаємозв'язок показників смисложиттєвих орієнтацій з етапом навчання та кореляцію зі стресостійкістю, професійною мотивацією та особистісною зрілістю студентів-психологів. Під час написання індивідуальної роботи було проведено теоретичний та практичний аналіз проблематики теми дослідження. З використанням комплексу методик та інструментарію, в результаті дослідження було встановлено, що результати проведеної роботи мають важливе теоретичне та практичне значення для розуміння процесів професійного становлення психологів в контексті українського соціуму та можуть бути використані для оптимізації освітніх програм підготовки фахівців психологічного профілю.

Ключові слова: смисложиттєві орієнтації, студенти-психологи, стресостійкість, мотивація, рефлексія.

SUMMARY

Kostenko V.V. Research on life-meaning orientations of psychology students in the conditions of modern Ukrainian society.

The work analyzes the problems of formation mechanisms of life-meaning orientations in the conditions of modern Ukrainian society among psychology students, which directly affects various spheres of youth life: from routine everyday life to educational and professional activities of future specialists. The interrelation of life-meaning orientation indicators with the stage of study and correlation with stress resistance, professional motivation and personal maturity of psychology students is examined. During the writing of the individual work, theoretical and practical analysis of the research topic problems was conducted. Using a complex of methods and tools, as a result of the research it was established that the results of the conducted work have important theoretical and practical significance for understanding the processes of professional development of psychologists in the context of Ukrainian society and can be used for optimization of educational programs for training specialists in the psychological field.

Key words: life-meaning orientations, students of psychology, stress-resistance, motivation, reflection.

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ СМИСЛОЖИТТЄВИХ ОРІЄНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ.....	10
1.1 Психологічно-філософський підхід до розуміння проблематики питання сенсу життя та смисложиттєвих орієнтацій	10
1.2 Гуманістичний підхід до проблеми самореалізації та психологічна структура смисложиттєвих орієнтацій	17
1.3 Особливості формування смисложиттєвих орієнтацій у студентському віці	26
1.4 Стресостійкість студентів-психологів з точки зору дослідження смисложиттєвої орієнтації в умовах сучасного українського суспільства	34
Висновки до розділу 1	38
РОЗДІЛ 2 ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СМИСЛОЖИТТЄВИХ ОРІЄНТАЦІЙ СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ В УМОВАХ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	39
2.1 Завдання та методики дослідження	40
2.2 Авторська анкета виявлення рівня негативного впливу зовнішніх факторів на студентів психологів.....	42
2.3 Опис вибірки та аналіз результатів емпіричного дослідження	45
2.4 Кореляційний аналіз.....	56
Висновки до розділу 2	64
РОЗДІЛ 3. ПРАКТИЧНА НОВИЗНА ТА ЦІННІСТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ, ПОРАДИ ДО ПРАКТИЧНОГО ВИКОРИСТАННЯ	66
3.1 Практичні рекомендації для освітнього процесу.....	67
3.2 Перспективи подальших досліджень	68
Висновки до розділу 3	70
ВИСНОВКИ	71
ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	75
ДОДАТКИ.....	79

ВСТУП

Актуальність теми дослідження:

Проблема смисложиттєвих орієнтацій особистості набуває особливої гостроти та значущості в умовах сьогоденного українського суспільства, яке зараз переживає період кардинальних трансформацій та військових дій в країні. Студентський вік, що характеризується активним пошуком власної ідентичності, професійного самовизначення та формуванням життєвої стратегії, в таких умовах стає періодом підвищеної психологічної напруги, екзистенційних викликів та пошуків себе серед молоді. Особливого значення ця проблематика набуває для студентів-психологів, які не лише проходять через власний процес особистісного становлення, але й готуються до професійної діяльності, спрямованої на допомогу іншим людям у вирішенні їхніх психологічних проблем.

Смисложиттєві орієнтації, в ролі інтегральних характеристик особистості, що відображають усвідомлення індивідом мети, значущості та цінності власного існування, формуються під впливом множини факторів. У контексті сучасного стану в Україні особливу роль відіграє необхідність вміння адаптації до швидкозмінних умов оточуючого життя. Для майбутніх психологів зовнішні фактори впливу поєднуються з внутрішніми процесами професійної ідентифікації, освоєння психологічних знань, освіченості та розвитку здібностей до емпатії.

Актуальність і значущість цієї проблеми як виклику державного характеру підтверджується Національною стратегією розвитку освіти в Україні на період до 2021-2030 років [6], яка наголошує на необхідності формування гармонійно розвиненої особистості, здатної до критичного мислення та активної громадянської позиції. Концепція розвитку психологічної служби в системі освіти України також акцентує увагу на важливості психологічного супроводу особистісного розвитку молоді та необхідності підготовки кваліфікованих фахівців-психологів за професією.

Потреби практики свідчать про зростання кількості звернень молодих людей за психологічною допомогою з питань життєвого самовизначення, втрати сенсу існування та екзистенційних криз. Статистичні дані Міністерства охорони здоров'я України фіксують збільшення випадків депресивних розладів та тривожних станів студентської молоді та населення в цілому [12]. Водночас на ринку праці спостерігається дефіцит кваліфікованих психологів, які могли б надавати ефективну та своєчасну допомогу в подоланні перелікованих вище життєвих ситуаційних криз. Характеристика недостатності наукових знань полягає в тому, що більшість досліджень смисложиттєвих орієнтацій проводилися в умовах відносної стабільності та не враховують специфіку сучасного українського контексту. Крім того, недостатньо вивченими залишаються особливості формування смисложиттєвих орієнтацій саме у психологів-студентів, які мають специфічні професійні та особистісні характеристики, навички та кваліфікаційні особливості. Також в українському інформаційному просторі дуже бракує за кількістю комплексних та актуальних досліджень, що розглядають взаємозв'язок між смисложиттєвими орієнтаціями та професійною мотивацією майбутніх психологів в умовах сучасних викликів.

Теоретичну основу дослідження смисложиттєвих орієнтацій заклали фундаментальні праці Віктора Франкла, який розробив логотерапевтичний підхід та концепцію «волі до сенсу». Його ідеї знайшли розвиток у роботах багатьох вітчизняних науковців, що вивчали проблематику смисложиттєвих орієнтацій, серед них можна виділити - Георгія Бала, М. Боришевського, І. Бега які формували та розроблювали відповідний діагностичний інструментарій в контексті свого часу. Значне порозуміння у дослідження цієї проблематики також внесли А. Маслоу з його теорією самоактуалізації та К. Роджерс з його концепцією самореалізації.

Водночас, спеціалізованих актуальних досліджень, присвячених оцінюванню смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів в сучасних

українських реаліях, практично не проводилося, що і визначає актуальність дослідження саме цієї теми.

Мета дослідження:

Метою дослідження є вивчення особливостей смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів різних курсів навчання та визначення специфіки їх формування в умовах сучасного українського суспільства.

Об'єктом дослідження є смисложиттєві орієнтації особистості студентів-психологів як психологічний феномен, що характеризує усвідомлення індивідом мети, значущості та спрямованості власного життя та свого майбутнього.

Предметом дослідження є рівень розвитку, характеристик та специфічних особливостей смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів 1-го та 4-го курсів в контексті особливостей сьогоденних українських реалій.

Гіпотеза дослідження базується на припущенні, що смисложиттєві орієнтації студентів-психологів мають специфічні особливості, зумовлені як віковими так і професійними навичками досліджуваних груп та станом сучасного українського суспільства.

Ми припускаємо, що:

1. Смисложиттєві орієнтації студентів-психологів відрізняються рівнем усвідомленості життєвих цілей та цінностей у порівнянні студентів 1-го та 4-го курсів навчання.
2. Смисложиттєві орієнтації студентів-психологів характеризуються вищим рівнем усвідомленості життєвих цілей та цінностей і змінюються з підвищенням фахової кваліфікації та опануванням нових навичок та інформації вузької професійної спрямованості у порівнянні студентів 1-го та 4-го курсів навчання, що відображає мінливість професійного та особистісного становлення студентів психологів.
3. Фактори впливу сучасного українського суспільства відображаються на формування смисложиттєвих орієнтацій серед представників досліджуваних груп.

4. Рівень стресостійкості, професійної мотивації та особистісної зрілості корелює з показником смисложиттєвих орієнтацій у студентів психологів.

Завдання дослідження:

Згідно з метою та гіпотезою дослідження були означені та поставлені такі завдання:

1. Провести теоретичний аналіз літератури стосовно проблеми смисложиттєвих орієнтацій особистості, розглянувши основні підходи, погляди та концепції в зарубіжній та вітчизняній науково-інформативній базі психологічних та філософських напрямків.
2. Розкрити тему специфіки формування смисложиттєвих орієнтацій в студентському віці, проаналізувавши вікові та психологічні особливості цього періоду розвитку особистості.
3. Обґрунтувати зв'язок між професійним становленням психолога та формуванням його смисложиттєвих орієнтацій в процесі набуття психологічних фахових навичок.
4. Провести емпіричне дослідження особливостей смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів різних курсів навчання з використанням валідного психодіагностичного інструментарію.
5. Встановити особливості структури та рівня розвитку смисложиттєвих орієнтацій досліджуваних груп, виявити фактори, що впливають на їх формування в сучасних українських умовах.

Методи дослідження: Теоретичні та емпіричні.

Теоретичні методи містять:

- Аналіз, та синтез наукової літератури з проблем дослідження;
- Порівняльний аналіз різних теоретичних підходів та методик направлених на розуміння смисложиттєвих орієнтацій особистості;
- Систематизацію та узагальнення використовуваних теоретичних даних.

Емпіричні методи представлені:

- психодіагностичним тестуванням з використанням стандартизованих та валідних сучасних методик;
- запропонована авторська анкета «виявлення рівня негативного впливу зовнішніх факторів на студентів-психологів».

Для обробки та аналізу отриманих даних застосовуються **математико-статистичні методи**:

- описова статистика для характеристики загальних тенденцій;
- порівняльний аналіз за U-критерієм Манна-Уїтні для порівняння даних і визначення, чи відрізняються вони статистично між собою.
- кореляційний аналіз за К. Пірсоном для виявлення взаємозв'язків між змінними;
- факторний аналіз для визначення структур смисложиттєвих орієнтацій;

Методики психологічного дослідження:

1. Тест смисложиттєвих орієнтацій (СЖО) Д.О. Леонтьєва - для вимірювання загального показника осмисленості життя.
2. Методика дослідження ціннісних орієнтацій М. Рокича - для визначення термінальних та інструментальних цінностей студентів психологів.
3. Шкала психологічного стресу PSM-25 - для оцінки рівня стресостійкості.
4. Опитувальник професійної мотивації К. Замфір - для визначення типів професійної мотивації студентів психологів.
5. Авторська анкета для виявлення рівня негативного впливу зовнішніх факторів на студентів психологів.

Емпірична база дослідження: дослідження проводилося на базі Університету митної справи та фінансів міста Дніпро.

Теоретична значущість та наукова новизна:

Теоретична значущість дослідження полягає в поглибленні наукових уявлень про специфіку смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів та особливості їх формування в умовах сучасного українського суспільства. Результати дослідження сприятимуть розвитку теоретичних основ психології

особистості, зокрема в частині розуміння механізмів формування смисложиттєвих орієнтації у майбутніх фахівців переліку низки соціальних професій.

Наукова новизна дослідження визначається тим, що здійснюється комплексне вивчення смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів з урахуванням специфіки сучасного українського контексту. Актуальними є отримані дані про особливості структури смисложиттєвих орієнтацій у процесі професійного становлення психолога, а також виявлені закономірності впливу стану сучасного українського суспільства факторів на формування життєвих поглядів у студентів та молоді в цілому.

Важливість дослідження взаємозв'язку між життєвою орієнтацією та професійним потягом і мотивацією майбутніх психологів, полягає у тому, що дозволяє краще зрозуміти механізми професійно-фахового самовизначення у цій сфері діяльності. Отримані результати доповнюють та поновлюють наукові уявлення про психологічні особливості студентського віку та специфіку особистісного розвитку в умовах сьогоденних викликів

Практична новизна та цінність : отримані результати можна використати задля поліпшення освітнього процесу студентів психологів.

Структура роботи: робота складається із вступу, трьох розділів, висновків, переліку джерел (50 найменувань). Загальний обсяг кваліфікаційної роботи складає 90 сторінок друкованого тексту, а основна частина – 74 сторінки. Містить 6 таблиць та 4 рисунки.

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ СМИСЛОЖИТТЄВИХ ОРІЄНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ

1.1 Психологічно-філософський підхід до розуміння проблематики питання сенсу життя та смисложиттєвих орієнтацій

Проблематика пошуку сенсу життя та смисложиттєвих орієнтацій особистості є однією з найфундаментальніших у психології та філософії. Витоки спроб розуміння цього питання сягають екзистенціальної філософії XIX-XX століть, яка ставила в центр уваги питання пошуку сенсу існування людини, її свободи та відповідальності за власні дії та життя.

Зв'язок філософських концепцій з теоретичними основами дослідження смисложиттєвих орієнтацій особистості:

Данський філософ Серен К'єркегор (1813-1855) заклав фундаментальні теоретичні основи екзистенціального підходу до розуміння проблеми формування смисложиттєвих орієнтацій особистості. У своїх працях «Страх і тремтіння [38]» та «Хвороба до смерті [39]» філософ концептуалізував індивідуальний вибір як основний механізм конституювання людського існування.

Він розробив систематичну типологію людського існування, виділивши три послідовні стадії: естетичну, етичну та трансцендентну. Кожна стадія характеризується своїми специфічними концептуальними орієнтаціями та механізмами формування.

Естетична стадія характеризується орієнтацією на зовнішні стимули та безпосереднє задоволення потреб. Індивід уникає прийняття відповідальності за власні рішення, демонструючи втечу від реальності через розваги або інтелектуальні заняття (ескапізм). Проте така життєва стратегія неминуче призводить до екзистенційного відчаю внаслідок усвідомлення минулості насолоди та неможливості досягнення абсолютного задоволення.

Перехід до етичної стадії відбувається через переживання порожнечі естетичного існування та пошук вищого призначення через уявлення морального обов'язку. Цей модус характеризується підпорядкуванням власного життя етичним принципам, розвитком самостійності та усвідомленням морального обов'язку перед суспільством. Свобода концептуалізується не лише як право, але й як фундаментальний обов'язок людини. Однак, виходячи за обмеження рамок етичної стадії, індивід залишається у стані відчаю перед власною недосконалістю та неможливістю досягнути морального абсолюту.

Найвища стадія людського існування за типологією цього автора передбачає підпорядкування трансцендентному початку через акт внутрішньої трансформації. Індивід приймає власну обмеженість та усвідомлює неможливість знаходження сенсу життя виключно через моральні або раціональні підходи до проблеми.

Концепція К'єркегора формує теоретичні засади розуміння смисложиттєвих орієнтацій через кілька ключових принципів. По-перше, сенс життя не є універсальною даністю, а індивідуальним конструктом, що формується через особистісний вибір. По-друге, функціонування екзистенційного відчаю сприймається каталізатором глибшого розуміння сенсу свого буття та переходу до вищих форм смислоутворення. По-третє, свобода вибору визначає траєкторію особистісного розвитку, оскільки індивід несе відповідальність за власне життя та бачить перспективу у реалізації себе в соціумі.

Філософ наголошував, що лише через глибоке переживання та свідомий вибір людина може знайти автентичний сенс існування, уникаючи порожнечі естетичного життя та обмежень суто морального підходу. Особистий досвід як основний механізм подолання відчаю та знаходження стимулів задля справжнього існування становить провідний елемент цієї теоретичної моделі, що має значення для розуміння процесів формування смисложиттєвих орієнтацій у студентів-психологів.

Зв'язок концепції Мартіна Гайдеггера з екзистенціальним підходом до сенсу життя. Німецький філософ-екзистенціаліст Мартін Гайдеггер (1889-1976) у своїй фундаментальній праці «Буття і час [36]» сформулював теоретичні основи екзистенціального підходу до проблеми сенсу життя через концепцію автентичного існування. Зміст його філософської системи становить значний теоретичний інтерес для дослідження смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів.

Центральним елементом його філософської концепції є поняття «буття-до-смерті» (Sein-zum-Tode) – усвідомлення скінченності власного існування як конститутивної характеристики людського буття. На відміну від інших живих істот, людина єдина усвідомлює свою кінцеву смертність, що кардинально визначає її екзистенційний модус. Філософ концептуалізує смерть не як біологічний факт, а як стан та потяг до пізнання, що формує специфіку людського способу існування.

Усвідомлення власної мортальності виступає каталізатором екзистенційного вибору: індивід може або втекти у неавтентичне існування під впливом страху перед смертю, або прийняти її неминучість як умову зміни своєї автентичності. Таким чином, страх перед смертю трансформується з негативного переживання в рушійну силу пошуку причин та сенсу.

Автор розрізняє два види людського буття: автентичне (eigentlich) та неавтентичне (uneigentlich) існування. Автентичне існування характеризується усвідомленням власної унікальності, самотійним визначенням життєвих цілей та проектуванням себе у майбутньому через реалізацію індивідуальних можливостей. Цей варіант передбачає прийняття повної відповідальності за власне буття і мінімізує її перекладання на зовнішні фактори.

Неавтентичне існування протиставляється автентичному як всеціле підкорення загальноприйнятим соціальним нормам без критичного осмислення їхньої релевантності. Індивід втрачає себе у безособовій формі

суспільства – «вони» (das Man), що продиктовує типові та притаманні людині моделі поведінки та ціннісні орієнтири. Такий тип існування унеможлиблює формування індивідуальної точки зору щодо пошуку сенсу життя.

Гайдеггерівська концепція закладає фундаментальні принципи екзистенціального розуміння проблематики пошуку сенсу життя. По-перше, сенс не є надається людині одразу та не є об'єктивною даністю, а сприймається та формується та отримується через індивідуальну рефлексію та проживання. По-друге, усвідомлення власної смертності функціонує як необхідна умова особистого осмисленого існування. По-третє, автентичність є ключовим детермінантом формування особистісного погляду, оскільки дозволяє сформувати власну точку зору стосовно індивідуальної відповідальності та цілеспрямованості свого існування.

Розглядаючи концептуальні ідеї цього автора, можна цілковито зазначити його теоретичну спадщину та внесок у подальший розвиток екзистенціальної філософії. На його дослідницький погляд в подальшому спирався видатний вчений-філософ - Карл Ясперс, який поглибив теоретичну базу напрямку проблематики індивідуальної свободи та відповідальності людини.

Карл Ясперс (1883-1969) німецький вчений, психолог, психіатр, є одним із ключових представників екзистенціальної філософії, що досліджує існування людини та пошук нею власного сенсу життя. Провідною частиною його філософської концепції є «межові ситуації» (Grenzsituationen), які виступають каталізаторами глибокого екзистенційного переживання та переосмислення самотності.

У праці «Філософія [37]» вчений описав межові ситуації як непереборні життєві обставини, що ставлять людину перед необхідністю переосмислення способу власного існування. До основних фігур його типології належать: смерть (усвідомлення власної смертності змушує людину шукати глибший сенс життя), страждання (фізичний або емоційний біль, який змушує переглянути свої цінності), боротьба (конфлікти та труднощі, що формують

особистісну стійкість) та провина (моральне усвідомлення відповідальності за свої дії, що веде до етичного самовдосконалення).

Цих ситуацій неможливо уникнути, вони є невід'ємною частиною людського буття, становлення та зростання. Саме через їхнє переживання людина досягає автентичного існування та знаходить нові смисложиттєві орієнтири.

Ясперс підкреслював, що справжня свобода полягає не у відсутності обмежень, а у здатності трансцендувати (перевищувати) наявні умови існування через усвідомлений вибір власної позиції відносно свого життя, та в цілому. Людина не може змінити умов межових ситуації, але може змінити своє ставлення до них. Прийняття цього веде до глибшого розуміння власного буття, а трансценденція як вихід за межі буденності дозволяє людині знайти справжній сенс життя.

Концепція Ясперса органічно поєднується з баченням екзистенціального підходу до сенсу життя Мартіна Гайдеггера, їх спосіб пізнання цієї проблематики базується на дослідженні індивідуального вибору, усвідомлення власної смертності та відповідальності за своє буття. Сенс життя не є об'єктивним, а формується через індивідуальний досвід, переживання та подолання межових ситуацій. Межові ситуації є ключовими моментами екзистенційного розвитку, а трансценденція в свою чергу дозволяє людині подолати життєвий відчай та знайти глибший сенс буття через особистий досвід, а не через прийняття зовнішньо нав'язаних норм.

Логотерапія В. Франкла як комплексна частина до розуміння смисложиттєвих орієнтацій

Віктор Франкл (1905-1997), австрійський психіатр неврологічного напрямку, психолог та філософ, заснував та розробив логотерапію як революційний психотерапевтичний напрям [34, 35], що радикально змінив розуміння природи людської мотивації та формування смисложиттєвих орієнтацій. Теоретичні стовпи логотерапії будують фундаментальну основу для досліджень екзистенційного напрямку [33].

Дослідник концептуалізував логотерапію як «третю віденську школу психотерапії», що протиставляється психоаналізу Фрейда та індивідуальній психології Адлера. Якщо психоаналіз розглядає «волю до задоволення», а адлеріанська психологія - «волю до влади» як основні мотиваційні та рушійні сили, то в свою чергу логотерапія постулює «волю до сенсу» як фундаментальний поштовх існування людини. У праці «Людина в пошуках сенсу [34]». Він обґрунтував тезу про те, що прагнення пізнання сенсу є однією з сильніших мотиваційних сил людини, що здатна детермінувати її поведінку та сприяти на життєві вибори протягом всього життя.

Центральним та провідним постулатом логотерапії є твердження про те, що людина здатна витримати будь-які страждання, якщо вона вбачає в них сенс. Цей принцип, сформульований на основі особистого набутого досвіду вченого у нацистських концентраційних таборах, що становить теоретичну основу для розуміння механізмів подолання екзистенційних криз та формування стійких до стресу життєвих орієнтацій.

Франкл систематизував джерела сенсу життя у тріаду взаємопов'язаних між собою компонентів, які формують структурну основу смисложиттєвих орієнтацій особистості.

Творчі цінності представляють те, що людина дає світу через свою діяльність - творчій та персональний внесок у суспільство. Цей компонент містить професійну самореалізацію, художню творчість, хист, наукові досягнення та інші форми продуктивної активності, що надають життю конструктивного спрямування.

Цінності переживання охоплюють те, що людина отримує від світу через сприйняття краси, любові, істини та інших екзистенційних феноменів. Вони формуються через емоційні переживання, естетичні враження, міжособистісні стосунки та духовні практики, що збагачують внутрішній світ особистості та надають життю насиченості.

Ціннісні ставлення висловлюють найвищий рівень смислоутворення, що відображається у позиції людини щодо неминучих страждань та обмежень.

Вчений підкреслював, що навіть в умовах, коли реалізація творчих здібностей та переживання неможлива, людина зберігає свободу власного ставлення до обставин, що перекликається з баченням та роботами К. Ясперса. Цей компонент особливо актуальний для розуміння механізмів формування смисложиттєвих орієнтацій в умовах соціальних криз та перетворень.

Віктор Франкл ввів поняття «екзистенціального вакууму» для опису стану втрати відчуття присмаку життя, що характеризується внутрішньою порожнечою, апатією та відсутністю життєвого цілепокладання. Екзистенціальний вакуум проявляється у формі ноогенного неврозу - психічного розладу, що виникає внаслідок конфлікту між цінностями та сприйняттям, а не як зазвичай через пригнічені потяги чи комплекси.

Теоретик виділив три основні симптоми екзистенціального вакууму: депресію як вираз безнадійності та втрати життєвих перспектив; агресію як компенсаторну реакцію на внутрішню порожнечу; та залежності як спробу заповнити екзистенціальну порожнечу зовнішніми стимулами. Ця концепція має важливе значення для розуміння психологічних проблем сучасної молоді, що перебуває у процесі життєвого самовизначення в оточенні зовнішніх складних обставин.

Логотерапія базується на трьох стовпах:

Свобода волі постулює здатність людини приймати рішення та нести відповідальність за свої вчинки та вибір навіть в обмежених зовнішніх умовах. Цей принцип підкреслює активну роль особистості у формуванні власних смисложиттєвих орієнтацій.

Воля до сенсу визначає прагнення до осмислення власного існування як мотиваційний потяг людини. На відміну від гедоністичних або етичних концепцій, логотерапія розглядає пошук сенсу як самоцінну діяльність, що не зводиться до задоволення потреб чи виконань обов'язків.

Сенс життя як об'єктивна реальність передбачає існування унікального для кожної людини досвіду, що очікує на пізнання та відкриття. Франкл наголошував, що сенс не можна створити чи нав'язати ззовні - його необхідно

знайти через усвідомлення та дослідження власної унікальності, ідентичності, та своєї місії у житті.

Підхід «третьої віденської школи» робить акцент на індивідуальності та унікальності життєвих орієнтацій кожної особистості. Відповідно до логотерапевтичних та екзистенційних принципів, смисложиттєві орієнтації не можуть бути стандартизованими чи універсальними, а формуються через самостійний пошук та екзистенційний вибір окремо для кожної людини індивідуально.

Логотерапія має високу інформативну значущість для дослідження теоретичних та практичних аспектів смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів в умовах соціокультурних трансформацій сьогоденного українського суспільства. Професійне становлення майбутніх психологів включає не лише сухе засвоєння знань і навичок, а й формування ціннісних суджень, що впливають на їхню подальшу діяльність. Концепція екзистенціального вакууму допомагає пояснити та прояснити труднощі адаптації до нових соціальних і професійних умов. Тріада джерел життєвих сенсів слугує основою для розуміння процесу формування професійної ідентичності студентів-психологів.

1.2 Гуманістичний підхід до проблеми самореалізації та психологічна структура смисложиттєвих орієнтацій

Гуманістичний підхід до проблеми самореалізації, сформований у середині XX століття, становить один з фундаментальних теоретичних стовпів сучасного розуміння смисложиттєвих орієнтацій особистості. Цей напрямок психологічної науки має особливе значення для дослідження теми, якої ми торкаємося, оскільки акцентує увагу на внутрішньому потенціалі людини та її прагненні до особистісного зростання.

Гуманістична психологія виникла як альтернатива біхевіоризму та психоаналізу, пропонуючи цілісний погляд на людську природу. Головні основоположники цього напрямку - Абрахам Маслоу та Карл Роджерс, вони наголошували на вродженій тенденції людини до самоактуалізації та особистісного зростання. Гуманістичний підхід, схожим шляхом з екзистенціалізмом, підкреслює активну роль особистості у формуванні власного життєвого шляху та смисложиттєвих орієнтацій.

Центральними принципами гуманістичної психології є холістичність (розгляд людини як цілісної системи), феноменологічність (акцент на суб'єктивному досвіді), та акмеологічність (орієнтація на розвитку людського потенціалу). Ці принципи формують методологічну основу для розуміння процесів стосовно самореалізації індивіду.

Концепція самоактуалізації

Психолог Абрахам Маслоу (1908-1970) розробив комплексну теорію самоактуалізації, що став наріжним комнем гуманістичного підходу до проблеми смисложиттєвих орієнтацій. У праці «Мотивація і особистість [40, 41]» Маслоу представив ієрархічну модель людських потреб, що включає п'ять рівнів: фізіологічні потреби, потреби у безпеці, потреба у приналежності та любові, потреби у повазі, самоповазі та самоактуалізації.

Потреба у самоактуалізації, розташована на вершині піраміди Маслоу, визначається як прагнення до реалізації власного потенціалу, становлення тим, ким людина вважає себе здатною стати. Маслоу характеризував самоактуалізацію як «повне використання та залучення до експлуатації талантів, здібностей, можливостей тощо». Цей процес не має кінцевої точки, а представляє собою безперервний розвиток особистості у напрямку максимальної реалізації її унікальних можливостей.

Теоретик підкреслював, що самоактуалізація не є автоматичним процесом, а вимагає свідомих зусиль та сприятливих умов. Перешкодами на шляху самоактуалізації можуть бути соціальні обмеження, страхи,

незадоволені базові потреби, а також внутрішні конфлікти та захисні механізми особистості.

Реалістичне сприйняття дійсності передбачає здатність об'єктивно оцінювати ситуації, людей та себе без значних викривлень. Самоактуалізовані особистості демонструють високу толерантність до невизначеності та здатність приймати рішення на основі фактичної інформації.

Прийняття себе та інших характеризується відсутністю надмірної самокритики та осуджень оточуючих. Такі особистості приймають себе з усіма недоліками та обмеженнями, що дозволяє їм зосередитися на конструктивному розвитку. Спонтанність таких людей проявляється у природності їхньої поведінки, автентичності самовираження та здатності діяти відповідно до внутрішніх переконань.

Потреба відокремлення відображає здатність до самотності як необхідної умови для рефлексії та внутрішнього росту. Самоактуалізовані особистості не залежать надмірно від зовнішнього схвалення та здатні знаходити задоволення у власному товаристві. Їх автономність проявляється у незалежності від зовнішніх впливів та здатності приймати рішення на основі власних принципів і переконань.

Маслоу ввів концепцію «пікових переживань», як особливих моментів самоактуалізації, що характеризуються інтенсивним почуттям єдності, трансцендентності та глибокого задоволення. Ці переживання часто супроводжуються відчуттям осмисленості свого існування та визначеності життєвого призначення. Пікові переживання можуть виникати в різних контекстах - творчій діяльності, міжособистісних стосунках, контакті з природою або духовних практиках.

Дослідник підкреслював, що пікові переживання мають терапевтичну психічну цінність, оскільки сприяють інтеграції особистості та формуванню стійких смисложиттєвих орієнтацій. Частота та інтенсивність таких переживань корелює з рівнем самоактуалізації особистості.

Концепція ієрархії потреб Маслоу надає змогу співвідносити вплив соціально-економічних чинників на формування смисложиттєвих орієнтацій молоді. В умовах економічної нестабільності та соціально-політичних змін базові потреби можуть залишатися незакритими, що ускладнює процеси самоактуалізації та професійного становлення.

Рис. 1.1 Візуалізація піраміди потреб Маслоу

Концепція самореалізації

Психолог Карл Роджерс (1902-1987) розробив свою оригінальну теоретичну модель розуміння протікання особистісного розвитку, що є важливим компонентом гуманістичної точки зору на проблему самореалізації. Його концепція клієнт-центрованої терапії та теорія повноцінно функціонуючої особистості буде розглянута нижче.

У праці «Становлення особистості [42]» дослідник сформулював концепцію актуалізуючої тенденції як основної мотиваційної сили людського

розвитку. На відміну від психоаналітичного розуміння мотивації через призму інстинктивних потягів або бихевіористського акцентування на зовнішньому підкріпленні. Вчений припускав існування вродженої тенденції та сили до зростання, розвитку та реалізації власного потенціалу як фундаментально важливої характеристики у житті людини.

Роджерс виділив чотири основних характеристик функціонуючої особистості, серед них: відкритість новому досвіду, екзистенціальний підхід до життя, креативну та конструктивну життєвість. Ці характеристики формують теоретичну модель психологічно здорової особистості, здатної до ефективної самореалізації.

Актуалізуюча тенденція проявляється у прагненні до підтримання, збагачення та розвитку організму як цілісної, улагодженої системи. Ця тенденція спрямована не лише на проживання, але й на максимально можливу реалізацію потенційних можливостей особистості. Він підкреслював, що актуалізуюча тенденція є цільним основним мотивом, що лежить в початку всіх інших прагнень та потреб.

Самоактуалізаційний підхід включає розвиток самоусвідомлення, прийняття власних переживань та інтеграцію різних аспектів особистості в єдину, цілісну картину світогляду. На відміну від свого колеги, який розглядав самоактуалізацію як вищий рівень потреб, Роджерс, наполягав, що прагнення до зростання є фундаментальною потребою людини.

Самоусвідомлення передбачає здатність особистості рефлексувати над власними переживаннями, думками, почуттями та поведінкою. Цей процес дозволяє людині диференціювати себе від зовнішнього світу та усвідомити власну унікальність і автономність.

Прийняття власних переживань як компонент самоактуалізації передбачає здатність визнавати та інтегрувати людиною всі аспекти свого життєвого досвіду, враховуючи негативні емоції, конфлікти та суперечності. Цей вид сприйняття не означає пасивну покірність, а являє собою активний

процес усвідомлення та інтеграції різноманітних переживань у багатокомпонентну картину власної особистості.

Відкритість до переживань є однією із перших ознак повноцінно функціонуючої особистості. Це передбачає здатність приймати та усвідомлювати весь спектр власних станів без захисних спотворень або заперечень. Відкрита до переживань людина не використовує психологічні блоки задля уникнення неприємних емоцій або думок, а інтегрує їх у загальну структуру самосприйняття та зростає завдяки цьому.

Екзистенціальний спосіб життя характеризує здатність повноцінно функціонуючої особистості жити у теперішньому моменті, приймаючи кожну ситуацію як нову можливість для зростання та самовираження. Така людина не обмежується жорсткими планами або стереотипними моделями поведінки та суджень, а гнучко адаптується до мінливих обставин життя.

Креативність розглядається Роджерсом як природний результат відкритості до сприйняття та довіри до динамічного досвіду. Творча особистість здатна генерувати нові ідеї, рішення та способи самовираження, що сприяє поліпшенню її реалізації та потенціалу.

Центральним поняттям його теорії є конгруентність - відповідність між реальним досвідом особистості та її самосприйняттям. Людина, що розвинула такі орієнтації, демонструє конгруентність між власними переживаннями, саморефлексією та поведінкою. Ця конгруентність забезпечує психологічну стабільність та ефективність функціонування особистості. Цілковито функціонуюча особистість відрізняється високою внутрішньою узгодженістю між різними аспектами індивідуальності і рівнем своєї конгруентності, що дозволяє їй своєчасно та правильно реагувати на життєві ситуації, що в свою чергу надає змогу подалі продовжувати розвивати свій потенціал [43].

Відкритість переживанням дозволяє психологам ефективно працювати з різноманітними проблемами та емоційними станами. Це сприяє розвитку професійної інтуїції та здатності приймати швидкі але зважені рішення в умовах невизначеності. Гнучкість до нових обставин у виборі адаптивних

стратегій є необхідними якостями для успішного існування в мінливому соціальному середовищі. Креативність та інноваційність стають зараз ключовими компетенціями для професійної діяльності психологів в сучасних реаліях.

В умовах мінливих соціальних перетворень та зворушень сучасного українського суспільства проблема самореалізації набуває особливої актуальності. Студенти-психологи стикаються з необхідністю формування професійної та власної ідентичності в кризовий період часу. Гуманістичний підхід надає можливість для розуміння цих процесів через призму індивідуального розвитку та самоактуалізації. Професія психолога вимагає високого рівня особистісної зрілості, самосвідомості та здатності до емпатії. Характеристики самоактуалізованої особистості, виділені Маслоу, багато в чому співпадають з професійно важливими якостями психолога, такими як прийняття себе та інших, реалістичне сприйняття дійсності, емпатія, позитивне та відповідальне ставлення до емоцій та переживань клієнта.

Таким чином, можемо сказати, що гуманістичний підхід до проблеми самореалізації надає комплексну теоретичну основу для розуміння специфіки формування смисложиттєвих орієнтацій особистості.

Концепції самоактуалізації Маслоу та самореалізації Роджерса дозволяють аналізувати процеси особистісного та професійного розвитку студентів-психологів через призму розкриття їх внутрішнього потенціалу та прагнення до особистісного зростання та самореалізації як фахівців.

Принципи гуманістичної психології, як і принципи логотерапії, підкреслюють унікальність кожної особистості та унеможливають зведення індивідуального досвіду до загальних закономірностей. Це має важливе значення для дослідження смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів, оскільки процес професійного становлення є цілком індивідуальним.

Розуміння психологічна структура та смисложиттєвих орієнтацій
Поняття смисложиттєвих орієнтацій у сучасній психології:

У сучасній психологічній науці смисложиттєві орієнтації розглядаються як система переконань, цінностей та цілей, що надає життю людини спрямованості, цілісності та сенсу. Смисложиттєві орієнтації визначаються як «узагальнена система уявлень людини про цілі, процес і результат власного життя».

Смисложиттєві орієнтації виконують кілька важливих функцій у житті особистості. По-перше, вони надають життю структурованості та організованості, допомагаючи людині класифікувати пріоритети та приймати рішення. По-друге, смисложиттєві орієнтації забезпечують психологічну стійкість у складних життєвих ситуаціях, даючи людині внутрішню опору. По-третє, вони мотивують до активної діяльності та саморозвитку, оскільки пов'язані з особистісно значущими цілями.

Смисложиттєві орієнтації також є безпосередньо результатом взаємодії особистості з соціокультурним середовищем, та світом в цілому. Вони формуються у процесі соціалізації, але мають особистісний характер, оскільки кожна людина по-своєму інтерпретує ціннісні та моральні норми.

Компоненти смисложиттєвих орієнтацій:

Сучасні дослідження виділяють три основні компоненти смисложиттєвих орієнтацій: цілі життя, процес життя та результативність життя. Цілі життя відображають наявність у людини цілей у майбутньому, які надають життю осмисленості, спрямованості та пролонгованих у часі перспектив. Люди з чітко визначеними життєвими цілями демонструють вищу мотивацію до діяльності, краще планують своє майбутнє та виявляють більшу психологічну стійкість. Відсутність чітких цілей може призводити до відчуття безглуздості існування та «екзистенціального вакууму».

Процес життя відображає здатність людини жити «тут і зараз», отримувати задоволення від поточних занять та переживань. Високі показники

за цим компонентом свідчать про здатність особистості знаходити сенс не лише у майбутніх досягненнях, але й у повсякденному житті.

Результативність життя відображає оцінку вже прожитої частини життя, відчуття продуктивності та осмисленості ретроспективного досвіду. Цей компонент пов'язаний з почуттям задоволеності власними досягненнями та переконанням у тому, що існуєш не марно. Низькі показники можуть свідчити про розчарування у власних досягненнях або про тенденцію до прокрастинації або самозвинувачення.

Часові локуси смисложиттєвих орієнтацій:

Смисложиттєві орієнтації мають виражену часову структуру, що включає орієнтацію на минуле, теперішнє та майбутнє. Філіп Зімбардо у своїх дослідженнях часової перспективи показав, що збалансоване відношення до різних часових періодів є важливою характеристикою психологічно здорової особистості [44].

Орієнтація на минуле може мати як позитивний, так і негативний характер. Позитивна орієнтація на минуле характеризується теплими, сентиментальними поглядами на минуле та родину. Негативна орієнтація на минуле відображає песимістичне ставлення до минулого досвіду. Надмірна фіксація на минулому може заважати формуванню орієнтованих на майбутнє смисложиттєвих орієнтацій.

Орієнтація на теперішнє також може виявлятися у двох формах. Гедоністична орієнтація на теперішнє характеризується прагненням до задоволень та уникненням неприємностей. Фаталістична орієнтація на теперішнє відображає безпорадність та переконання в тому, що майбутнє визначається зовнішніми силами, а не власними зусиллями людини.

Орієнтація на майбутнє пов'язана з плануванням, цілепокладанням та відкладанням задоволень заради довгострокових цілей. Цей тип орієнтації найбільш тісно пов'язаний з формуванням зрілих смисложиттєвих орієнтацій, оскільки передбачає активну життєву позицію та відповідальність за власне майбутнє.

1.3 Особливості формування смисложиттєвих орієнтацій у студентському віці

Психологічні особливості юнацького віку та студентства:

Юнацький вік (16-25 років) є критичним періодом у формуванні смисложиттєвих орієнтацій особистості. Ерік Еріксон у своїй теорії психосоціального розвитку характеризував цей період як стадію «інтимність проти ізоляції», коли молода людина вирішує завдання встановлення близьких стосунків та формування власної ідентичності [10].

Студентський вік можна розглядати як сенситивний період для розвитку основних соціогенних потенцій людини. У цей період активно формуються світогляд, життєві плани, ціннісні орієнтації та смисложиттєві пріоритети [7]. Студентство характеризується високим рівнем пізнавальної активності, прагненням до самостійності та пошуком власного місця в житті.

Також юнацький вік характеризується підвищеною рефлексивністю та схильністю до самоаналізу. Молоді люди активно замислюються над питаннями сенсу життя, власного призначення та майбутньої діяльності. Ця інтенсивна саморефлексія є необхідною умовою задля формування зрілих смисложиттєвих орієнтацій.

У студентському віці відбувається перехід від зовнішньої регуляції поведінки до внутрішньої саморегуляції. Юнаки поступово звільняються від безпосереднього контролю батьків та інших дорослих, що вимагає від них формування власної системи цінностей та смисложиттєвих орієнтирів [13].

Професійне становлення як фактор формування смисложиттєвих орієнтацій

Професійне становлення є одним з найважливіших факторів формування смисложиттєвих орієнтацій у студентському віці. Можна виділити кілька стадій професійного розвитку особистості, кожна з яких має свої специфічними завдання та особливості.

14-18 років - характеризуються формуванням професійних намірів та вибором майбутньої спеціальності. У цей період смисложиттєві орієнтації тісно пов'язані з професійними планами та уявленнями про майбутню діяльність.

16-23 роки - період професійного навчання у вищому навчальному закладі. На цій стадії відбувається поглиблення професійних знань, формування професійної ідентичності, сприйняття та утворення смисложиттєвих орієнтацій, пов'язаних з майбутньою професійною діяльністю [12].

Професійна діяльність забезпечує не лише матеріальний достаток, але й виступає джерелом самореалізації та особистісного зростання. Вибір професії нерідко визначається не лише прагматичними міркуваннями, але й прагненням знайти діяльність, яка відповідає внутрішнім цінностям та переконанням. Абітурієнти, які на етапі вибору фаху мають чітке уявлення про напрямки власних життєво-професійних цілей та цінностей, демонструють вищий рівень задоволення життям, усвідомлення себе та психологічного благополуччя [14].

Специфіка підготовки майбутніх психологів має ряд особливостей, що впливають на формування їхніх смисложиттєвих орієнтацій. По-перше, психологічна освіта передбачає глибоке вивчення природи людської психіки, що неминуче призводить до інтенсивної рефлексії власного внутрішнього світу та переосмислення життєвих цінностей [11].

Вивчення психологічних дисциплін часто супроводжується самоаналізом, переосмисленням власного досвіду та формуванням нових поглядів. Це може призводити до трансформації смисложиттєвих орієнтацій та їх більшої диференціації.

Згідно переліку затверджених стандартів державного класифікатору професій, спеціальність «психологія» належить до групи гуманітарних, соціальних та поведінкових наук. Психолог займається вивченням людської психіки та поведінки, досліджує та аналізує психологічно-поведінкові

процеси, надає консультації та допомогу у вирішенні психологічних проблем. Ця спеціальність вимагає від фахівця високого рівня емпатії, толерантності та прагнення сприяти розвитку інших людей. Ці вимоги впливають на формування специфічних смисложиттєвих орієнтацій, пов'язаних з цінностями гуманізму, альтруїзму та особистісного формування.

Практичний компонент підготовки психологів (практики, тренінги, консультування) надає студентам можливість безпосереднього контакту з різноманітними життєвими ситуаціями та проблемами. Це розширенню їхнього життєвого досвід та сприяє формуванню більш зрілих та диференційованих смисложиттєвих орієнтацій.

Олександр Бондаренко відзначає, що навчання психології часто супроводжується «особистісними кризами», коли студенти переосмислюють власні переконання та цінності. Ці кризи, хоча й можуть бути болісними, звертаючись до логотерапії В. Франкла, є необхідною умовою особистісного та професійного зростання майбутніх психологів.

Пасіонарність в контексті смисложиттєвих орієнтацій сучасної української молоді:

Сучасне Українське суспільство переживає глибокі внутрішні трансформації, які суттєво впливають на сенсово-ціннісну сферу особистості, особливо молоді. У цьому контексті зростає інтерес до пасіонарності як психологічного явища, що виражає активність, цілеспрямованість, креативність, готовність до ризику та прагнення до змін. Введена Л. Гумільовим у контексті етногенезу, пасіонарність у психології розглядається як надмірна енергетичність і прагнення до самореалізації.

Смисложиттєві орієнтації, за В. Франклом, – це інтегративна характеристика, що включає три основні компоненти: цілі (усвідомлення майбутніх завдань), процес (задоволення від життя тут і тепер), результативність (оцінка вже прожитого). Вони формують основу для усвідомлення сенсу життя і є тісно пов'язаними з рівнем пасіонарності [15].

Особливої уваги заслуговують студенти-психологи як рефлексивна група з високою здатністю до самоаналізу, що може як підтримувати, так і гальмувати розвиток пасіонарних якостей. Їхня професійна мотивація часто ґрунтується на альтруїзмі, прагненні допомогти іншим і змінити суспільство, що відповідає проявам соціально орієнтованої пасіонарності. Водночас надмірна рефлексія може призводити до зниження активності («параліз аналізу»).

Студентський вік (17–25 років) є критичним періодом формування життєвих цінностей, ідентичності та смисложиттєвих орієнтацій. Максималізм, пошук себе, прагнення до автономії та нових форм самореалізації створюють сприятливі умови для розвитку пасіонарності, але водночас молодь залишається чутливою до зовнішніх соціальних впливів.

Велике значення має вплив освітнього середовища. Атмосфера, що стимулює креативність та внутрішню мотивацію, сприяє формуванню пасіонарних установок. Натомість авторитарні методи або орієнтація на зовнішні стимули (оцінки, винагороди) можуть блокувати цю енергію [16].

Соціокультурний контекст України – демократичні зрушення, війна, економічна нестабільність – створює амбівалентні умови: з одного боку, мобілізуються особистісні ресурси індивіда, активізується патріотизм і заручення до волонтерства, з іншого – викликає стрес, фрустрацію та втрачене почуття перспективи. Війна, зокрема, загострює пасіонарні прояви через залучення до соціально значущих дій, водночас провокуючи емоційне вигорання [17]. Економічні труднощі можуть пригнічувати активність, але водночас стимулювати креативність та адаптивність.

Цифрове середовище, зокрема соцмережі, надає нові інструменти для самовираження й соціального впливу, що може стимулювати або, навпаки, заміщати реальну активність віртуальною («псевдопасіонарність»).

Отже, пасіонарність виступає не лише проявом індивідуальної активності, а й ключовим чинником формування життєвого сенсу. Дослідження цієї теми студентами психологами надає як теоретичну, так і

практичну користь, зокрема для побудови ефективно спланованого середовища, що підтримує особистісне професійне зростання.

Біфуркаційні процеси у професійному становленні психолога:

Процес професійного становлення психолога представляє собою складну багаторівневу динаміку розвитку, в якій визначальну роль відіграють кризові моменти, що отримали назву точок біфуркації. У контексті сучасної України ці критичні періоди набувають особливої значущості для розуміння механізмів формування смисложиттєвих орієнтацій та фахової ідентичності майбутніх психологів.

Біфуркація в психологічному контексті розглядається як переломний етап особистісного розвитку, коли система ціннісних орієнтирів та смислових утворень набуває нестійкого характеру і готовності до радикальних трансформацій. У такі моменти навіть мінімальні впливи здатні кардинально змінити вектор особистісного чи професійного розвитку. Ці стани характеризуються підвищеною сенситивністю до внутрішніх та зовнішніх стресорів, які можуть кардинально трансформувати позиції світогляду, ставлення та життєві орієнтири.

Типологія біфуркаційних моментів у житті студентів-психологів

Біфуркаційні моменти у житті студентів-психологів охоплюють широкий спектр особистісних, професійних і соціальних криз:

Екзистенційна криза є найглибшою з них — втрата відчуття сенсу існування, часто як наслідок знайомства з теоріями, що ставлять під сумнів усталені уявлення про людину та її місце у світі. Така дезорієнтація може посилюватися темами абсурду, безглуздості та власної смертності.

Пошук автентичності — прагнення до щирого, невдаваного існування, що активізується вивченням гуманістичної психології та концепцій самоактуалізації.

Криза професійної ідентичності виникає, коли студент починає сумніватися у своєму фаховому виборі або стикається з розчаруванням під час діяльності на практиці.

Етичні дилеми — конфлікти між особистими моральними переконаннями та професійними нормами, що вимагають переоцінки ціннісних орієнтирів.

Вибір спеціалізації в межах психології може стати поворотним моментом, оскільки потребує глибокого самопізнання й розуміння особистих схильностей.

Зміна соціального статусу — перехід від ролі студента до майбутнього фахівця супроводжується новими очікуваннями з боку оточення.

Міжпоколіннєвий конфлікт виникає, коли сучасні світоглядні позиції вступають у протиріччя з традиційними уявленнями старшого покоління.

Дилема еміграції особливо актуальна для української молоді як складна соціальна біфуркація, що змушує робити кардинальні вибори щодо майбутнього.

Психологічний механізм біфуркаційних процесів

У професійному становленні майбутнього психолога можна виділити кілька ключових функціонуючих психологічних біфуркаційних трансформацій:

Когнітивна реструктуризація проявляється у переосмисленні власних уявлень про себе та навколишній світ під впливом засвоєних знань і практичного досвіду, зокрема при вивченні глибинних психічних процесів та захисних механізмів особистості.

Ціннісна переорієнтація виражається у зміні ієрархії життєвих пріоритетів, що зазвичай пов'язана з усвідомленням професійної відповідальності та морально-етичних принципів психологічної діяльності.

Емоційна дезінтеграція з подальшою реінтеграцією охоплює перебудову людських емоційних реакцій, механізмів саморегуляції та міжособистісного виду взаємодії.

Соціальна вид ретрансформації означає зміну свого статусу та рольових функцій: студент поступово переходить від позиції пасивного спостерігача до активного формування власної фахової ідентичності.

Специфіка біфуркаційних процесів у студентському віці

Юнацький життєвий період (17–25 років) характеризується інтенсивним пошуком власної ідентичності, коли паралельно з соціальним дозріванням відбувається професійне самовизначення. Цей етап відзначається підвищеною динамікою смислоутворення, який в свою чергу має нелінійний характер і схильний до стрибкоподібних змін.

Особливість біфуркаційних процесів студентів-психологів полягає у тому, що вивчення людської природи неминуче призводить до глибокої саморефлексії, яка здатна спричинити як особистісний розвиток, так і внутрішні конфлікти.

Провідними моментами біфуркації можна виокремити такі ключові фактори:

Перше зіткнення з психологічними теоріями, що часто викликає «шок пізнання» — руйнування попередніх уявлень та пізнання і поглинання нових концептуальних схем;

Практична робота з клієнтами, яка стає етапом внутрішньої трансформації: виникають сумніви, емоційне напруження, зростає розуміння професійної відповідальності;

Особистісна терапія чи групова робота, зазвичай спричиняють глибокі внутрішні зрушення, розкриваючи нові аспекти самосвідомості та надає змогу до переосмислення життєвих цілей.

Соціокультурні детермінанти біфуркаційних процесів в умовах сучасної України

В сучасній Україні зараз сформувався стан унікальних умов для особистісного становлення та формування представників молоді. Політичні перетворення, євроінтеграційні прагнення, військові дії в країні та економічна та соціальна нестабільність створюють напружений і водночас динамічний простір, повний та насичений біфуркаційними моментами розвитку особистості.

Молоді люди, зокрема студенти-психологи, опиняються на перетині культурної дихотомії, що, наприклад, спостерігається між національними консерватизмом та західними толерантними цінностями —це породжує внутрішні суперечності та спонукає до перегляду власних ціннісних установ.

Нестабільне зовнішнє становище змушує студентів постійно переоцінювати свої професійні орієнтири й стратегії відношення до життя, що також може провокувати кризові стани та переосмислення себе. В умовах, коли професія психолога не гарантує матеріального благополуччя, а твоїх послуг потребують мільйони, виникає конфлікт між тягою до покликання і жорсткими реаліями.

Додатковим чинником є інформаційне перенасичення: доступ до величезного масиву знань і методик, хоча й розширює можливості, проте часто ускладнює вибір вектора професійного розвитку, провокуючи сумніви та кризові стани в процесі формування ідентичності.

Біфуркаційні моменти можуть мати як позитивні, так і деструктивні наслідки для особистості студента.

Конструктивні наслідки:

- Глибоке самопізнання, що сприяє особистісному зростанню та формуванню зрілої, інтегрованої ідентичності;
- Усвідомлення власних мотивацій і потреб, що забезпечує більш осмислений життєвий вибір;
- Відкриття унікального професійного шляху та становлення справжньої фахової самореалізації;
- Вироблення індивідуального стилю роботи та професійного підходу;
- Ціннісна інтеграція — формування стійкої внутрішньої системи переконань, яка надає життю сенс і стабільність.

Деструктивні наслідки:

- Екзистенційний вакуум — стан втрати сенсу, внутрішньої порожнечі та депресивних настроїв, що затрудняє цілісне бачення себе майбутнього;
- Професійне вигорання проявляється вже у період навчання або на початку кар'єри внаслідок невирішених внутрішніх конфліктів;
- Розлад особистісної цілісності, що проявляється у проблемах з ідентичністю, емоційній нестабільності та глибоких внутрішніх суперечностях.

Концепція точок біфуркації надає змогу порозуміння закономірностей формування смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів та молоді юнацького віку в цілому. Біфуркаційні процеси є невід'ємною складовою особистісного та професійного становлення, вони можуть як стимулювати особистісний розвиток, так і створювати серйозні перепони у реалізації себе як спеціаліста або індивідуальності.

1.4 Стресостійкість студентів-психологів з точки зору дослідження смисложиттєвої орієнтації в умовах сучасного українського суспільства

На сучасному етапі глибинних трансформаційних процесів, що панують серед українського суспільства, є дуже важливою тема багатоскладового характеру впливу, що створює безпрецедентну конфігурацію психологічних напружень, навантажень та викликів. Сучасність характеризується унікальною інтенсивністю кризових факторів, що формують особливий вигляд внутрішнього морально-етичного стану середовища цілої країни. Розкриття цієї теми набуває критично важливого значення, оскільки згідно контексту дослідження смисложиттєвих орієнтацій, майбутня фахова діяльність студентів-психологів безпосередньо пов'язана із забезпеченням психологічного благополуччя та ментального здоров'я всього соціуму.

Формування стресостійкості та психологічної витривалості у майбутніх спеціалістів з психічного здоров'я стає стратегічним завданням загальнонаціонального масштабу, що визначає подальші перспективи суспільного відновлення та розвитку в умовах кризових реалій. За прогнозами Всесвітньої організації охорони здоров'я, 15-20 % населення може розвинути посттравматичний стресовий розлад, у результаті пережитого досвіду, що значно підвищує навантаження на систему психологічної допомоги та актуалізує важливість стресостійкості майбутніх фахівців.

Типи психологічного напруження, включають :

Переживання фрустрації, внутрішніх суперечень та кризових станів різного генезу. Багатофакторність стресогенних чинників формує екзистенціальні проблеми, що підривають та загрожують здоровому формуванню базових життєвих цінностей та смислів, плануванню майбутнього.

Інформаційну гіперстимуляцію, що ускладнює процеси когнітивної обробки та критичного мислення.

Темпоральну невизначеність, що деформує часову перспективу особистості та здатність до довгострокового цілепокладання.

Гостро стоїть питання базових потреб у безпеці, як фундаментальної основи психологічного функціонування людини.

Студенти психологічних спеціальностей опиняються в ситуації подвійної експозиції до психологічного навантаження, адже поряд із загальносуспільними стресорами вони зазнають впливу професійно-специфічних факторів, що унікальним шляхом впливають на утворення та засвоєння психологічного досвіду, що вимагає особливих адаптивних стратегій для цього. Професійно-орієнтовані фактори включають постійну роботу з психологічно складною та травматичною сферою та матеріалом, глибоке емоційне залучення у процеси психологічного супроводу клієнтів, необхідність інтенсивної саморефлексії та критичного самоаналізу, а також

усвідомлення значущості своєї ролі у системі надання психологічної допомоги держави [18].

Віковий період (17-25) років характеризується особливою чутливістю та вразливістю до соціальних змін і кризових подій, що проявляється у специфічних патернах кризового реагування молодих людей. Ці патерни включають порушення процесів самоідентифікації та професійного самовизначення, деформацію часової перспективи з утрудненням довгострокового планування, а також гіперактивацію компенсаторних механізмів як спроби адаптації до несприятливих умов. Ускладнення професійного і особистісного самовизначення проявляється у розщепленні та реструктуризації ідентичності, невизначеності професійних перспектив та амбівалентності щодо майбутньої соціальної ролі, що може призводити до екзистенціального вакууму та втрати життєвих орієнтирів.

Когнітивна переоцінка як базовий механізм стресостійкості передбачає здатність до глибокого переосмислення стресогенних ситуацій як потенційних можливостей для особистісного та професійного розвитку, що є критично важливим для формування адаптивних копінг-стратегій. Формування професійного світогляду, що дозволяє сприймати кризові обставини як джерело цінного досвіду та ресурс для майбутньої практичної діяльності, стає фундаментальною метою підготовки майбутніх психологів. Здатність виявляти сенс і значення у важких життєвих обставинах дозволяє трансформувати травматичний досвід у потужний ресурс професійного зростання та особистісного розвитку [19, 20].

Розвиток емоційної компетентності включає формування навичок ефективного управління власними афективними станами, підвищення рівня емоційного інтелекту та здатність до емпатійного включення без втрати професійних меж і особистісної автономії. Техніки усвідомленості та релаксаційні практики стають незамінними інструментами підтримання психологічної рівноваги в умовах інтенсивного емоційного навантаження та постійного контакту з людським стражданням.

Ефективні стратегії подолання кризових ситуацій включають як проблемно-орієнтовані підходи, що передбачають активну участь у волонтерській діяльності та професійну перекваліфікацію, так і емоційно-орієнтовані механізми, такі як використання гумору у ролі захисного механізму, духовних практик для пошуку внутрішньої опори та творчої сублімації як способу перетворення негативних емоцій. Пошук соціальної підтримки у професійному середовищі та позитивної реінтерпретація складних життєвих ситуацій виступають базовими компонентами адаптивного функціонування в умовах хронічного стресу.

Освітнє середовище відіграє вирішальну роль у формуванні стресостійкості майбутніх психологів через включення до навчальних програм спеціалізованих курсів з травматерапії та кризової психології, роботи в екстремальних умовах та оволодіння техніками професійної стресостійкості. Розвиток навичок професійної рефлексії, підтримання здорового балансу між професійним і особистим життям та формування реалістичних професійних очікувань виступають ключовими превентивними стратегіями, що мають запобігати розвитку дисфункціональних патернів поведінки та зберігати психологічне благополуччя майбутніх фахівців протягом всієї професійної кар'єри.

Професійна спільнота психологів виступає критично важливим джерелом емоційної підтримки, обміну практичним досвідом та професійного розвитку, створюючи підтримуюче середовище для формування професійної ідентичності. Супервізійні відносини функціонують як ефективний механізм професійного розвитку та профілактики синдрому емоційного вигорання, забезпечуючи безпечний простір для проробки складних професійних ситуацій. Групові процеси в навчальному середовищі створюють унікальні можливості для відтворення власних психологічних проблем та поступового формування зрілої професійної ідентичності через взаємодію з досвідченими наставниками та менторами.

Висновки до розділу 1

Теоретичний аналіз психологічно-філософських поглядів на проблематику формування смисложиттєвих орієнтацій згідно обраної методології дозволяє зробити ряд важливих висновків. Екзистенціальна філософія (К'єркегор, Гайдеггер, Ясперс) заклала фундаментальні основи розуміння сенсу життя як результату індивідуального вибору та відповідальності людини за власне існування. Логотерапія В. Франкла обґрунтувала центральну роль «волі до сенсу» у мотиваційній структурі особистості та виділила основні джерела життєвого сенсу. Гуманістичний підхід (Маслоу, Роджерс) розглянув проблематику пошуку сенсу життя як вищий рівень людських потреб, пов'язаний з самоактуалізацією особистості [21].

Сучасне психологічне розуміння смисложиттєвих орієнтацій базується на розгляді їх як системи переконань, цінностей та цілей, що надає життю спрямованості та осмисленості. Структурно смисложиттєві орієнтації включають три компоненти: цілі життя, процес життя та результативність життя, кожна з яких виконує специфічні функції у регуляції поведінки особистості. Згідно досліджень Філіпа Зімбардо часова структура смисложиттєвих орієнтацій передбачає збалансоване відношення до минулого, теперішнього та майбутнього.

Студентський вік є критичним періодом формування смисложиттєвих орієнтацій, що зумовлено психологічними особливостями юнацтва, процесами професійного становлення та специфікою здобуття вищої освіти. Підготовка майбутніх психологів має особливий вплив на формування смисложиттєвих орієнтацій через високий рівень рефлексивності, особистісну включеність у навчальний процес та специфіку формування професійних цінностей. Ці особливості створюють унікальні умови для розвитку зрілих та диференційованих смисложиттєвих орієнтацій у студентів-психологів [22].

РОЗДІЛ 2 ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СМИСЛОЖИТТЄВИХ ОРІЄНТАЦІЙ СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ В УМОВАХ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Сучасне українське суспільство переживає складний період соціальних трансформацій, викликаних політичними, економічними, воєнними та культурними змінами. Ці процеси глибоко впливають на світоглядні установки молоді, її життєві цінності, екзистенційні орієнтири та психологічне благополуччя в цілому. Особливої актуальності набуває дослідження смисложиттєвих орієнтацій — інтегральних психологічних конструктів, що відображають здатність особистості знаходити сенс у своєму житті, визначати життєві цілі, приймати відповідальність за обраний шлях і зберігати внутрішню цілісність попри всі негативні зовнішні обставини.

Студенти-психологи як майбутні фахівці у сфері психологічної допомоги є не лише об'єктом освітнього процесу, а й самостійними особистостями, які в майбутньому стануть важливою частиною професійної діяльності в сфері психологічної допомоги. Саме тому вивчення їхніх смисложиттєвих орієнтацій є не лише науково важливим, а й практично значущим. Адже рівень сформованості смисложиттєвих орієнтирів впливає на мотивацію навчатися, емоційну стабільність, стійкість до стресу та здатність до ефективної самореалізації.

В умовах суспільної нестабільності та постійних викликів особливої ваги набуває розуміння того, як майбутні психологи осмислюють своє місце у світі, яку мету бачать у професійному та особистому розвитку, а також як зміни соціального контексту впливають на їхні екзистенційні пріоритети. Емпіричне дослідження, присвячене вивченню смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів, дозволяє не лише виявити загальні тенденції у формуванні смислів життя в молодіжному середовищі, а й окреслити специфіку смислової сфери особистості, що готується до роботи з іншими людьми в умовах психологічної напруги та суспільної турбулентності.

Таким чином, актуальність даного дослідження зумовлена потребою в глибокому розумінні внутрішніх ресурсів майбутніх психологів, їхньої здатності до осмислення життєвих викликів, а також можливістю використання отриманих результатів для оптимізації освітнього процесу та психологічної підтримки студентської молоді.

2.1 Завдання та методики дослідження

Дослідження проводилося на базі Університету митної справи та фінансів у період 2025рр. Було проведено опитування серед юнаків та молоді, цього вищого навчального закладу, віком від 17 до 24 років.

Вибірка дослідження:

- Загальна кількість респондентів: $n = 50$ осіб
- Група 1: 25 студентів 1-го курсу факультету управління, кафедри психології
- Група 2: 25 студентів 4-го курсу факультету управління, кафедри психології
- Вік респондентів: 17-24 роки

Характеристика вибірки:

- Гендерний розподіл за статтю: 40 жінок (80 %) та 10 чоловіків (20 %), що відповідає загальній тенденції гендерного розподілу серед кафедри психології факультету управління;
- За віком: від 17 до 24 років.
- За курсом навчання: 1 курс - 25 осіб (50 %), 4 курс - 25 осіб (50 %);

Критерії включення у вибірку: навчання на денній формі за спеціальністю «Психологія», вік від 17 до 24 років, добровільна згода на участь у дослідженні. Можливість поступово та добросовісно сприймати та виконувати інструкції до завдань.

Мета дослідження:

Метою дослідження є вивчення особливостей смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів різних курсів навчання та визначення

специфіки їх формування в умовах сучасного українського суспільства.

Гіпотеза дослідження:

Гіпотеза дослідження базується на припущенні, що смисложиттєві орієнтації студентів-психологів мають специфічні особливості, зумовлені як віковими так і професійними навичками досліджуваних груп та станом сучасного українського суспільства.

Ми припускаємо, що:

1. Смисложиттєві орієнтації студентів-психологів відрізняються рівнем усвідомленості життєвих цілей та цінностей у порівнянні студентів 1-го та 4-го курсів навчання.
2. Смисложиттєві орієнтації студентів-психологів характеризуються вищим рівнем усвідомленості життєвих цілей та цінностей і змінюються з підвищенням фахової кваліфікації та опануванням нових навичок та інформації вузької професійної спрямованості у порівнянні студентів 1-го та 4-го курсів навчання, що відображає мінливість професійного та особистісного становлення студентів психологів.
3. Фактори впливу сучасного українського суспільства відображаються на формування смисложиттєвих орієнтацій серед представників досліджуваних груп.
4. Рівень стресостійкості, професійної мотивації та особистісної зрілості корелює з показником смисложиттєвих орієнтацій у студентів психологів.

Для досягнення мети і вирішення поставлених тез дослідження використовувалися наступні **методи дослідження:**

1. Тест смисложиттєвих орієнтацій (СЖО) Д.О. Леонтьєва - для вимірювання загального показника осмисленості життя
2. Методика дослідження ціннісних орієнтацій М. Рокича [23] - для визначення термінальних та інструментальних цінностей

3. Шкала психологічного стресу PSM-25 [24] - для оцінки рівня стресостійкості
4. Опитувальник професійної мотивації К. Замфір - для визначення типів професійної мотивації
5. Авторська анкета для виявлення рівня негативного впливу зовнішніх факторів на студентів психологів.

2.2 Авторська анкета виявлення рівня негативного впливу зовнішніх факторів на студентів психологів

Задля дослідження впливу сучасного українського суспільства на студентів психологів було зроблено авторську анкету стосовно теми дослідження:

Додаткова авторська анкета «Виявлення рівня негативного впливу зовнішніх факторів на студентів психологів»

Інструкція

Оцініть ступінь впливу наведених нижче факторів на ваше життя та майбутні плани за 5-бальною шкалою.

Шкала оцінювання:

1. Зовсім не впливає
2. Майже не впливає
3. Помірно впливає
4. Значно впливає
5. Дуже сильно впливає

Зовнішні фактори:

№	Фактор	1	2	3	4	5
1	Політична нестабільність в країні					
2	Економічна криза					
3	Безробіття серед молоді					
4	Міграційні процеси (можливість виїзду за кордон)					
5	Військові дії та їх наслідки					
6	Негативні зміни в освітній системі					
7	Інфляція та зростання цін					
8	Нестабільність на ринку праці					
9	Соціальна нерівність					
10	Корупція в держапараті					
11	Інформаційна війна та пропаганда					
12	Зміни в соціальній політиці держави					
13	Екологічна ситуація у світі					
14	Наслідки локдауну під час пандемії COVID-19					
15	Цифровізація суспільства					

Додаткові питання:

16. Які з наведених нижче стратегій ви використовуєте для подолання негативного впливу перелічених факторів? (можна обрати декілька варіантів)

- Концентрація на особистому розвитку та навчанні
- Підтримка соціальних зв'язків з близькими
- Активна участь в громадській діяльності
- Звернення за психологічною допомогою
- Зміна життєвих планів та адаптація до обставин
- Пошук додаткових джерел доходу
- Підготовка до можливої еміграції
- Ігнорування новин та інформації
- Інше: _____

17. Наскільки ви оптимістично налаштовані щодо майбутнього України?

1. Дуже песимістично
2. Скоріше песимістично
3. Нейтрально
4. Скоріше оптимістично
5. Дуже оптимістично

18. Як ви оцінюєте власну готовність до професійної діяльності в умовах соціально-політичної нестабільності?

1. Зовсім не готовий/готова
2. Скоріше не готовий/готова
3. Частково готовий/готова
4. В основному готовий/готова
5. Повністю готовий/готова

Обробка результатів анкети:

Загальний індекс впливу негативних зовнішніх факторів: Сума балів за пункти 1-15 / 15

Інтерпретація:

- 1.0-3.0: низький рівень впливу
- 3.1-7.0: помірний рівень впливу
- 7.1-10.0: високий рівень впливу
- 10.1-15.0: критичний рівень впливу

2.3 Опис вибірки та аналіз результатів емпіричного дослідження

Вибірку емпіричного дослідження склало 50 осіб віком від 17 до 24 років. Учасниками були студенти 1го та 4го курсів факультету управління, кафедри психології.

Тест на визначення смисложиттєвих орієнтацій (СЖО) дозволив отримати наступні дані: (таблиця 2.1).

Таблиця 2.1

Основні показники смисложиттєвих орієнтацій за групами

Показник	1 курс (n=25)	4 курс (n=25)
	M ± SD	M ± SD
Загальний показник СЖО	87.2 ± 12.4	102.8 ± 14.6
Цілі в житті	28.4 ± 5.2	34.1 ± 6.3
Процес життя	26.8 ± 4.8	31.2 ± 5.7
Результативність життя	23.1 ± 4.3	28.6 ± 5.1
Локус контролю-Я	19.7 ± 3.6	23.8 ± 4.2
Локус контролю-життя	28.2 ± 4.9	32.4 ± 5.8

Аналіз основних показників смисложиттєвих орієнтації демонструє значущі якісні та кількісні відмінності між студентами першого та четвертого курсів навчання:

Загальний показник СЖО демонструє найбільшу різницю у студентів 1го та 4го курсу - з $87,2 \pm 12,4$ балів у першокурсників до $102,8 \pm 14,6$ балів у студентів четвертого курсу. Що у відсотковій мірі становить відмінність на 18 %, що в свою чергу свідчить про суттєву зміну та розвиток загальних поглядів на життя в період проходження навчання за фахом. Значна зміна показника вказує на те, що психологічна освіта сприяє формуванню більш зрілого світогляду та усвідомленого ставлення індивідом.

Показник «Цілі в житті» змінився з $28,4 \pm 5,2$ до $34,1 \pm 6,3$ балів, що становить 20,1 %. Це найвищий відсотковий показник відмінностей серед усіх

показників, що підкреслює важливість професійної підготовки у формуванні чітких життєвих орієнтирів. Студенти старших курсів демонструють значно кращу здатність до цілепокладання та планування свого майбутнього.

«Процес життя» відрізняється з $26,8 \pm 4,8$ до $31,2 \pm 5,7$, що становить 16,4 % і відображає здатність отримувати задоволення від поточної життєвої діяльності та навчального процесу у студентів 4го курсу у порівнянні зі студентами 1го курсу. Це особливо важливо, оскільки вказує на формування позитивного сприйняття та ставлення людиною.

«Результативність життя» має відмінності у 23,8 % (з $23,1 \pm 4,3$ до $28,6 \pm 5,1$). Це свідчить про те, що студенти старших курсів почувають себе більш продуктивними та задоволеними досягнутими результатами, що корелює з накопиченням професійного досвіду.

«Локус контролю-Я» демонструє відмінність 20,8 % (з $19,7 \pm 3,6$ до $23,8 \pm 4,2$), це вказує на значне підвищення впевненості у власних силах та здатності керувати власним життям.

«Локус контролю-життя» змінився на 14,9 % (з $28,2 \pm 4,9$ до $32,4 \pm 5,8$), проте навіть цей показник є статистично значущим та відображає підвищення віри в свої сили та спроможність контролювати життєві обставини.

Результати дослідження ціннісних орієнтацій за методикою М. Рокича

Термінальні цінності (життєві цілі):

Найвищі пріоритети (1-5 рангові позиції)

Аналіз найбільш значущих термінальних цінностей виявив відмінності між групами досліджуваних. Серед студентів 1 курсу домінуючими виявилися цінності, пов'язані з базовими життєвими потребами та міжособистісними відносинами. Так, фізичне здоров'я і психічне благополуччя відзначили як пріоритетне 22 респонденти з 25, що становить 88 % вибірки. Щасливе сімейне життя посіло друге місце за значущістю, його вибрали 19 студентів або 76 % групи. Любов як духовну і фізичну близькість з коханою людиною виділили важливою для себе 18 респондентів, що складає 72 %. Матеріальне

забезпечення життя та наявність хороших та вірних друзів також увійшли до п'ятірки лідируючих цінностей, їх відзначили відповідно 15 і 14 студентів-першокурсників, що складає 60 і 56 % відповідно.

Серед студентів 4 курсу спостерігається інша картина ціннісних пріоритетів. Здоров'я залишається найвищою цінністю, його вибрали 23 студенти з 25, що становить 92 %. Однак на другому місці постає розвиток як робота над собою та постійне фізичне і духовне вдосконалення - цю цінність відзначили 21 респондент або 84 % досліджуваної групи. Цікава робота посідає третє місце за значущістю, цей пункт відзначили для себе 19 студентів (76 %). Впевненість у собі як внутрішня гармонія та свобода від внутрішніх протиріч важлива для 17 респондентів (68 %), а пізнання як можливість розширення освіти та кругозору - для 16 студентів (64 %).

Найнижчі пріоритети (14-18 рангові позиції)

Серед найменш значущих цінностей у студентів 1 курсу виявилися переважно цінності, пов'язані з альтруїзмом та естетичним сприйняттям. Щастя інших як добробут та розвиток інших людей отримало найнижчі оцінки у 20, що складає 80 % групи. Краса природи і мистецтва виявилася неважливою для 19 студентів (76 %), творчість як можливість творчої діяльності - для 17 респондентів (68 %).

У студентів 4 курсу структура найнижчих пріоритетів демонструє більшу зрілість ціннісних орієнтацій. Розваги як приємне проведення часу без обов'язків отримали найнижчі рейтинги у 22 респондентів або 88 % групи. Краса природи і мистецтва залишається малозначущою для 18 студентів (72 %), щастя інших - для 16 респондентів (64 %). Примітно, що матеріальне забезпечення життя, яке було пріоритетним для першокурсників, у старшокурсників опустилося до категорії найменш важливих цінностей для 13 респондентів (52 %).

Інструментальні цінності (засоби досягнення цілей):

Найвищі пріоритети

Аналіз інструментальних цінностей першокурсників показав домінування загально-соціальних якостей та морально-етичних характеристик. Вихованість як гарні манери виявилася найважливішою для 21 студента з 25, що становить 84 % вибірки. Відповідальність як почуття обов'язку та вміння тримати слово відзначили 20 респондентів або 80 % групи. Чесність як правдивість та щирість посіла третє місце серед 18 студентів (72 %). Життєрадісність і незалежність також увійшли до найбільш цінних якостей для 16 та 15 респондентів відповідно (64 та 60 %).

Серед студентів 4 курсу спостерігається зміщення пріоритетів у бік професійно-значущих характеристик та особистісної зрілості. Відповідальність зміцнила свої позиції, ставши пріоритетною для 24 респондентів або 96 % групи. Освіченість як широта знань та висока загальна культура різко зросла в значущості, її відзначили 22 студента або 88 відсотків групи. Самоконтроль як стриманість та самодисципліну відзначили важливим для себе 20 респондентів (80 %), що демонструє зростання усвідомлення необхідності особистісної зрілості. Чесність залишилася значущою для 19 студентів (76 %), а терпимість до поглядів інших увійшла до топ-5 серед усіх цінностей для 18 респондентів (72 %).

Інтерпретація результатів

Порівняльний аналіз ціннісних орієнтацій студентів різних курсів навчання демонструє значну зміну особистісних пріоритетів студентів-психологів у процесі професійного навчання. Еволюція від базових життєвих потреб та міжособистісних відносин до саморозвитку та професійної самореалізації відображає процес особистісного зростання та формування професійної ідентичності. Особливо демонстративним є збільшення показника значущості цінностей розвитку, освіченості та самоконтролю, що свідчить про усвідомлення студентами специфічних вимог психологічної професії до особистості фахівця. Водночас залишається проблемним питання недостатньої сформованості альтруїстичних поглядів, що може потребувати додаткової уваги в процесі професійної підготовки майбутніх психологів.

Результати оцінки стресостійкості за шкалою PSM-25

Розподіл за рівнями психологічного стресу

Низький рівень стресу (високий рівень стресостійкості):

- Студенти 1-го курсу: 4 особи (16 %)
- Студенти 4-го курсу: 8 осіб (32 %)

Помірний рівень стресу:

- Студенти 1-го курсу: 12 осіб (48 %)
- Студенти 4-го курсу: 14 осіб (56 %)

Високий рівень стресу (низька стресостійкість):

- Студенти 1-го курсу: 9 осіб (36 %)
- Студенти 4-го курсу: 3 особи (12 %)

Інтерпретація результатів

Результати демонструють суттєві відмінності у рівні стресостійкості між досліджуваними групами студентів. Студенти 1-го курсу характеризуються значно вищим рівнем стресу, що може бути зумовлено наступними факторами:

Адаптаційні труднощі: Перехід до університетського життя, нові вимоги до навчання, зміна соціального середовища створюють значний стресовий тиск.

- Невизначеність майбутнього: Відсутність чіткого розуміння професійних перспектив та життєвих планів підвищує тривожність.

Студенти 4-го курсу демонструють значно вищу стресостійкість, що може свідчити про:

- Розвиток копінг-стратегій протягом навчання.
- Професійне самовизначення та впевненість у майбутньому.
- Застосування отриманих психологічних знань для саморегуляції.

Результати дослідження професійної мотивації за опитувальником К. Замфір

Типи мотиваційних профілів

Оптимальний мотиваційний комплекс (ВМ>ЗПМ>ЗНМ):

- Студенти 1-го курсу: 8 осіб (32 %)
- Студенти 4-го курсу: 16 осіб (64 %)

Задовільний мотиваційний комплекс:

- Студенти 1-го курсу: 12 осіб (48 %)
- Студенти 4-го курсу: 7 осіб (28 %)

Незадовільний мотиваційний комплекс:

- Студенти 1-го курсу: 5 осіб (20 %)
- Студенти 4-го курсу: 2 особи (8 %)

Інтерпретація результатів

Аналіз професійної мотивації демонструє позитивні зміни в процесі навчання. Подвоєння кількості студентів з оптимальним мотиваційним комплексом (з 32 % до 64 %) може бути свідченням успішного формування внутрішньої професійної мотивації.

Структура мотивації за компонентами

Внутрішня мотивація (задоволення від процесу та результату діяльності):

Високий рівень:

- Студенти 1-го курсу: 9 осіб (36 %)
- Студенти 4-го курсу: 18 осіб (72 %)

Середній рівень:

- Студенти 1-го курсу: 11 осіб (44 %)
- Студенти 4-го курсу: 6 осіб (24 %)

Низький рівень:

- Студенти 1-го курсу: 5 осіб (20 %)
- Студенти 4-го курсу: лише 1 особа (4 %)

Зовнішня позитивна мотивація (прагнення до успіху, визнання):

Високий рівень:

- Студенти 1-го курсу: 7 осіб (28 %)
- Студенти 4-го курсу: 11 осіб (44 %)

Середній рівень:

- Студенти 1-го курсу: 13 осіб (52 %)

- Студенти 4-го курсу: 12 осіб (48 %)

Низький рівень:

- Студенти 1-го курсу: 5 осіб (20 %)
- Студенти 4-го курсу: 2 особи (8 %)

Зовнішня негативна мотивація (уникнення невдач, покарань):

Високий рівень:

- Студенти 1-го курсу: 8 осіб (32 %)
- Студенти 4-го курсу: 2 особи (8 %)

Середній рівень:

- Студенти 1-го курсу: 12 осіб (48 %)
- Студенти 4-го курсу: 7 осіб (28 %)

Низький рівень:

- Студенти 1-го курсу: 5 осіб (20 %)
- Студенти 4-го курсу: 16 осіб (64 %)

Інтерпретація результатів

Структурний аналіз мотивації розкриває механізми професійного становлення. Зростання внутрішньої мотивації з 36 % до 72 % (9 студентів на 1му курсі та 18 студентів на 4му курсі) високого рівня свідчить про формування справжньої професійної спрямованості. Зменшення зовнішньої негативної мотивації з 32 % до 8 % (8 студентів на 1му курсі, 2 студенти на 4му курсі) демонструє зміни впевненості та професійної компетентності серед студентів-психологів.

**Результати дослідження з допомогою авторської анкети
спрямованої на «виявлення рівня негативного впливу зовнішніх
факторів на студентів-психологів»**

Загальний індекс впливу негативних зовнішніх факторів

Розподіл студентів за рівнями впливу:

Студенти 1-го курсу (n=25):

- Низький рівень впливу (1.0-3.0): 3 особи (12 %)
- Помірний рівень впливу (3.1-7.0): 8 осіб (32 %)

- Високий рівень впливу (7.1-10.0): 11 осіб (44 %)
- Критичний рівень впливу (10.1-15.0): 3 особи (12 %)

Студенти 4-го курсу (n=25):

- Низький рівень впливу: 6 осіб (24 %)
- Помірний рівень впливу: 12 осіб (48 %)
- Високий рівень впливу: 6 осіб (24 %)
- Критичний рівень впливу: 1 особа (4 %)

Інтерпретація результатів

Студенти 1-го курсу значно гостріше сприймають негативний вплив зовнішніх факторів. У 56 % першокурсників (14 осіб) зафіксовано високий та критичний рівні впливу, тоді як серед студентів 4-го курсу цей показник становить лише 28 % (7 осіб). Це свідчить про формування адаптивних механізмів та підвищення психологічної стійкості в процесі професійної підготовки.

Аналіз впливу окремих стресогенних факторів

Фактори з найвищим рівнем впливу (оцінки 4-5 балів):

Військові дії та їх наслідки:

- Студенти 1-го курсу: 23 особи (92 %)
- Студенти 4-го курсу: 21 особа (84 %)

Інфляція та зростання цін:

- Студенти 1-го курсу: 20 осіб (80 %)
- Студенти 4-го курсу: 18 осіб (72 %)

Політична нестабільність в країні:

- Студенти 1-го курсу: 19 осіб (76 %)
- Студенти 4-го курсу: 16 осіб (64 %)

Фактори з помірним рівнем впливу (оцінки 3 бали):

Нестабільність на ринку праці:

- Студенти 1-го курсу: 13 осіб (52 %)
- Студенти 4-го курсу: 9 осіб (36 %)

Цифровізація суспільства:

- Студенти 1-го курсу: 11 осіб (44 %)

- Студенти 4-го курсу: 8 осіб (32 %)

Військові дії та економічна нестабільність є найпотужнішими стресогенними факторами для обох груп студентів. Водночас студенти старших курсів демонструють нижчі показники вразливості до негативного впливу, що може свідчити про формування ефективних копінг-стратегій.

Стратегії подолання негативного впливу

Найпоширеніші стратегії:

Концентрація на особистому розвитку та навчанні:

- Студенти 1-го курсу: 20 осіб (80 %)
- Студенти 4-го курсу: 23 особи (92 %)

Підтримка соціальних зв'язків з близькими:

- Студенти 1-го курсу: 19 осіб (76 %)
- Студенти 4-го курсу: 21 особа (84 %)

Зміна життєвих планів та адаптація до обставин:

- Студенти 1-го курсу: 15 осіб (60 %)
- Студенти 4-го курсу: 18 осіб (72 %)

Пошук додаткових джерел доходу:

- Студенти 1-го курсу: 12 осіб (48 %)
- Студенти 4-го курсу: 16 осіб (64 %)

Інтерпретація результатів

Студенти обох груп віддають перевагу конструктивним стратегіям подолання стресу. Студенти 4-го курсу частіше використовують активні форми адаптації та рідше розглядають еміграцію як вихід, що свідчить про формування більш зрілих копінг-механізмів.

Результати демонструють позитивні зміни у самооцінці професійної готовності залежно від курсу навчання, що є логічним. 12 студентів 4-го курсу впевнені у своїй спроможності працювати в складних умовах, у першокурсників лише 3 особи виражають готовність (60 % та 12 % відповідно).

Критерій Колмогорова-Смирнова

Для перевірки відповідності критеріям правильного емпіричного розподілу був застосований критерій Колмогорова-Смирнова. Результати аналізу представлені в таблиці 2.2

Таблиця 2.2

Результати перевірки розподілу

Показник	1 курс	4 курс
	D	p
Загальний показник СЖО	0.142	0.312
Цілі в житті	0.138	0.334
Процес життя	0.151	0.264
Результативність життя	0.147	0.285
Локус контролю-Я	0.139	0.329
Локус контролю-життя	0.145	0.293

Інтерпретація: Всі показники мають $p > 0.05$, що свідчить про нормальність розподілу даних в обох групах. Це дозволяє використовувати як параметричні, так і непараметричні критерії для подальшого аналізу. Це має принципове значення для валідності подальшого статистичного аналізу. Значення D-статистики коливається від 0,138 до 0,151, що вказує на відсутність значних відхилень від нормального розподілу статистичних даних.

Нормальність розподілу свідчить про репрезентативність вибірки та можливість узагальнення результатів для більшої групи студентів-психологів. Відсутність суттєвих відхилень даних підтверджує однорідність досліджуваних груп та надійність отриманих результатів.

Порівняльний аналіз за U-критерієм Манна-Уїтні

Щоб перевірити наявність значущих відмінностей між студентами 1 та 4 курсу, було використано порівняльний аналіз за U-критерієм Манна-Уїтні. Результати аналізу представлені в таблиці 2.2

Таблиця 2.3

Результати порівняльного аналізу між групами

Показник	U	Z	p	Рівень значущості
Загальний показник СЖО	154.5	-3.82	0.0001	***
Цілі в житті	178.0	-3.21	0.0013	**
Процес життя	192.5	-2.84	0.0045	**
Результативність життя	186.0	-2.96	0.0031	**
Локус контролю-Я	171.5	-3.34	0.0008	***
Локус контролю-життя	189.0	-2.89	0.0039	**

Примітка: * $p < 0.05$ (мало значний); ** $p < 0.01$ (середньо значний); *** $p < 0.001$ (дуже значний)

Інтерпретація результатів U-критерію:

Аналіз показав статистично значущі відмінності між студентами 1-го та 4-го курсів за всіма показниками смисложиттєвих орієнтацій. Студенти 4-го курсу демонструють значно вищі показники осмисленості життя, що підтверджує першу частину нашої гіпотези про зміну смисложиттєвих орієнтацій з підвищенням фахової кваліфікації.

- Загальний показник СЖО демонструє найвищий рівень статистичної значущості, що підтверджує відмінності в загальній осмисленості життя між студентами 1го та 4го курсів навчання.
- «Локус контроль-Я» також показав дуже високу значущість (***), це вказує на кардинальні зміни в самосприйнятті та впевненості у собі.
- Решта показників демонструють середній рівень значущості (**), що свідчить про позитивну зміну розвитку всіх компонентів смисложиттєвих орієнтацій.

Статистична значущість підкреслює практичне значення виявлених відмінностей. Це значить, що відмінності не лише статистично вірогідні, але й мають реальне практичне значення для професійного розвитку майбутніх психологів.

Загальні висновки та інтерпретації результатів дослідження

Адаптаційний розвиток: Процес професійної підготовки сприяє формуванню адаптивних механізмів та підвищенню психологічної стійкості студентів.

Зниження сприйнятливості до стресу: Студенти старших курсів демонструють нижчі показники негативного сприйняття зовнішніх факторів.

Еволюція копінг-стратегій: З часом студенти переходять від пасивних до більш активних та конструктивних стратегій подолання стресу.

Підвищення оптимізму: Професійна підготовка сприяє формуванню більш оптимістичного світогляду.

2.4 Кореляційний аналіз

За отриманими результатами емпіричного дослідження було проведено кореляційний аналіз за критерієм Пірсона показників СЖО та субшкал СЖО з показниками ціннісних орієнтацій студентів-психологів(, рівню

стресостійкості(, типів професійної мотивації(та рівня негативного впливу зовнішніх факторів на студентів психологів(.

Проведений кореляційний аналіз за критерієм Пірсона дозволив отримати наступні результати (таблиця 2.4)

Таблиця 2.4

Матриця кореляцій для загальної вибірки (n=50)

Показники	1	2	3	4	5	6	7	8
1. Загальний СЖО	1.00							
2. Курс навчання	0.67***	1.00						
3. Стресостійкість	0.54***	0.42**	1.00					
4. Професійна мотивація	0.48***	0.51***	0.39**	1.00				
5. Особистісна зрілість	0.62***	0.58***	0.45***	0.52***	1.00			
6. Вплив соц.-пол. факторів	-0.34*	-0.28*	-0.41**	-0.31*	-0.36**	1.00		
7. Економічна тривожність	-0.42**	-0.35*	-0.48***	-0.29*	-0.44**	0.56***	1.00	
8. Вік	0.43**	0.89***	0.31*	0.38**	0.47**	-0.24	-0.27	1.00

Примітка: * $p < 0.05$; ** $p < 0.01$; *** $p < 0.001$

Проведений кореляційний аналіз розкриває складну систему взаємозв'язків між різними аспектами особистісного та професійного розвитку:

Найсильніші позитивні кореляції:

Курс навчання та вік ($r = 0,89***$) - природний зв'язок, що підтверджує коректність вибірки.

Загальний СЖО та курс навчання ($r = 0,67***$) - пряме підтвердження основної гіпотези дослідження.

Загальний СЖО та особистісна зрілість ($r = 0,62^{***}$) - вказує на тісний взаємозв'язок між осмисленістю життя та загальним рівнем особистісного розвитку.

Позитивні показники середньої сили:

Загальний СЖО та стресостійкість ($r = 0,54^{***}$) - демонструє, що вища осмисленість життя асоціюється з кращою здатністю долати стресові ситуації.

Особистісна зрілість та курс навчання ($r = 0,58^{***}$) - підтверджує розвивальний ефект психологічної освіти. Ілюстраційний матеріал ефекту кореляції показників смисложиттєвих орієнтацій у значущих та абсолютних величинах: (рисунки 2.1, 2.2)

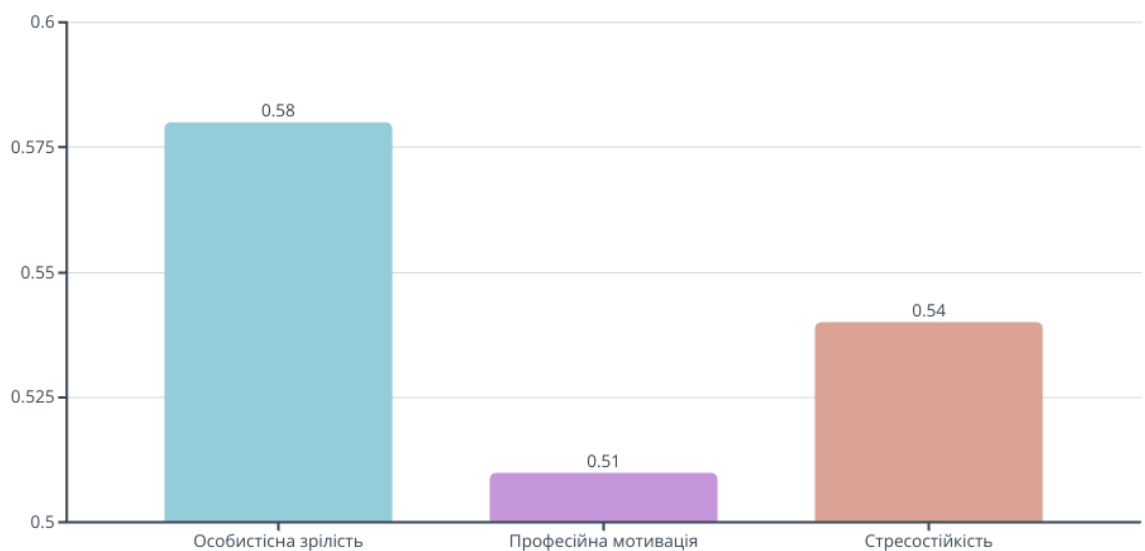

Рисунок 2.1 Значущість кореляцій факторів (відносно задовільного мінімуму)

Значущі негативні кореляції:

Вплив негативних зовнішніх факторів інверсійно корелює зі стресостійкістю, професійною мотивацією та особистісною зрілістю студентів психологів (від $r = -0,24$ до $r = -0,41^{**}$), що підтверджує деструктивний вплив нестабільного соціального середовища на особистісний розвиток студентів-психологів.

Економічна тривожність показує ще сильніші негативні зв'язки (до $r = -0,48^{***}$), що вказує на особливу чутливість студентської молоді до матеріальної нестабільності та невпевненості.

Результати кореляційного аналізу за субшкалами СЖО наведені в таблиці 2.5.

Таблиця 2.5

Кореляції субшкал СЖО з додатковими параметрами

Субшкала	Стресостійкість	Проф. мотивація	Особист. зрілість	Соц.-пол. вплив
Цілі в житті	0.51***	0.46***	0.59***	-0.32*
Процес життя	0.48***	0.44**	0.56***	-0.29*
Результативність	0.43**	0.41**	0.54***	-0.31*
Локус контролю-Я	0.52***	0.39**	0.61***	-0.35**
Локус контролю- життя	0.46***	0.43**	0.57***	-0.33*

Інтерпретація аналізу результатів:

Аналіз кореляцій субшкал дозволив глибше зрозуміти специфіку впливу різних факторів на окремі компоненти смисложиттєвих орієнтацій:

«Локус контролю-Я» демонструє зв'язки з особистісною зрілістю ($r = 0,61^{***}$) та стресостійкістю ($r = 0,52^{***}$), які підкреслюють провідну роль самоконтролю в загальній структурі особистісної зрілості.

«Цілі в житті» пов'язані з особистісною зрілістю ($r = 0,59^{***}$) та стресостійкістю ($r = 0,51^{***}$), що є цілковито логічним, оскільки здатність ставити та досягати бажаних цілей є ключовим компонентом сформованої особистості.

Усі субшкали, як і кореляційний аналіз Пірсона, демонструють помірні негативні кореляції з соціально-політичними факторами (від $r = -0,29^*$ до $r = -$

0,35**), що вказує та остаточно підтверджує системний характер впливу зовнішніх стресорів на всі аспекти смисложиттєвих орієнтацій людини.

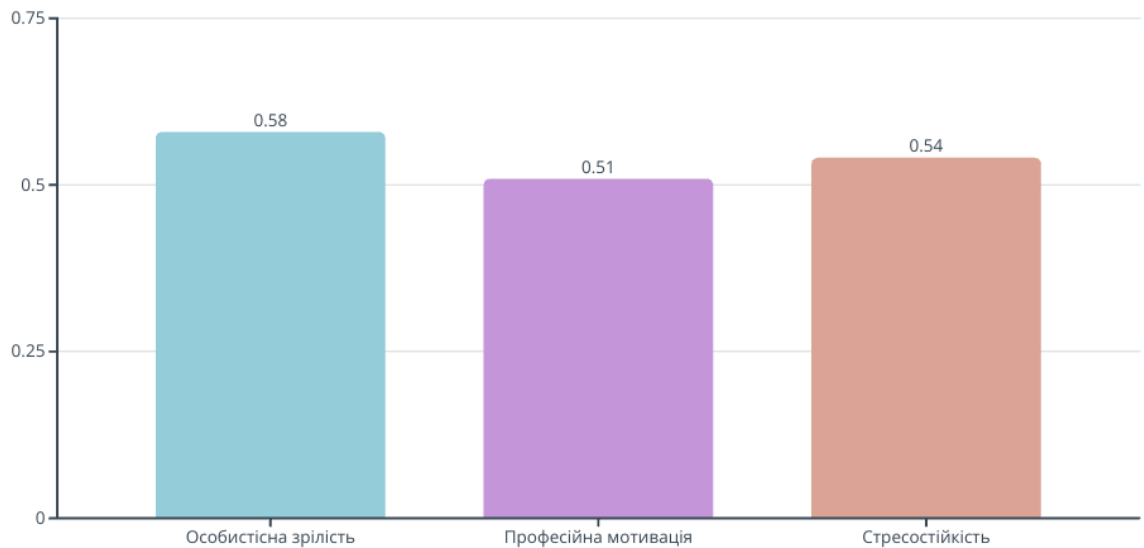

Рисунок 2.2 Абсолютний рівень кореляцій факторів (відносно 0)

Таким чином, проведені дослідження дозволили зробити висновки щодо гіпотез дослідження:

Гіпотеза 1 (ПІДТВЕРДЖЕНА): Результати U-критерію Манна-Уїтні переконливо демонструють, що студенти 4-го курсу мають статистично вищі показники смисложиттєвих орієнтацій порівняно зі студентами 1-го курсу ($p < 0.001$). Це свідчить про те, що процес професійного навчання та отримання спеціалізованих психологічних знань дійсно сприяє підвищенню рівня усвідомленості життєвих цілей та цінностей.

Гіпотеза 2 (ПІДТВЕРДЖЕНА): Виявлені статистично значущі відмінності за всіма субшкалами СЖО, підтверджена наявність розвитку відмінностей смисложиттєвих орієнтацій протягом навчання. Особливо виражені відмінності спостерігаються в показниках «Локус контролю-Я» ($Z = -3.34, p < 0.001$) та загальному показнику осмисленості життя ($Z = -3.82, p < 0.0001$).

Гіпотеза 3 (ЧАСТКОВО ПІДТВЕРДЖЕНА): Кореляційний аналіз виявив помірні, але статистично значущі негативні кореляції між показниками смисложиттєвих орієнтацій та впливом соціально-політичних факторів ($r = -$

0.34, $p < 0.05$) та економічної тривожності ($r = -0.42$, $p < 0.01$). Це вказує на те, що нестабільна суспільно-політична ситуація в Україні та світі впливає на формування життєвого сенсу.

Гіпотеза 4 (**ПОВНІСТЮ ПІДТВЕРДЖЕНА**): Встановлені позитивні кореляції середньої сили між смисложиттєвими орієнтаціями та стресостійкістю ($r = 0.54$, $p < 0.001$), професійною мотивацією ($r = 0.48$, $p < 0.001$) та особистісною зрілістю ($r = 0.62$, $p < 0.001$). Це підтверджує взаємозв'язок між розвитком смисложиттєвих орієнтацій та ключовими особистісними характеристиками майбутніх психологів.

Рисунок 2.3. Результати перевірки гіпотез дослідження (у відсотках)

Структурні особливості смисложиттєвих орієнтацій:

У студентів 1-го курсу найбільш розвиненими виявилися шкали «Цілі в житті» (28.4 ± 5.2) та «Локус контролю-життя» (28.2 ± 4.9), що відображає характерну для цього віку орієнтацію на майбутнє та бажання контролювати життєві обставини. Однак показники «Результативність життя» (23.1 ± 4.3) та

«Локус контролю-Я» (19.7 ± 3.6) є порівняно нижчими, що може свідчити про негативну оцінку власних можливостей та досягнень.

У студентів 4-го курсу спостерігається більш гармонійний розвиток усіх компонентів смисложиттєвих орієнтацій. Найбільші відмінності фіксуються в показниках «Результативності життя» (+5.5 балів) та «Локус контролю-Я» (+4.1 бала), що вказує на підвищення самооцінки та усвідомлення власної самості протягом навчання.

Вплив професійної підготовки

Кореляційний аналіз виявив тісний зв'язок між курсом навчання та всіма показниками смисложиттєвих орієнтацій. Особливо важливим є зв'язок з показниками особистісної зрілості ($r = 0.58, p < 0.001$) та професійної мотивації ($r = 0.51, p < 0.001$). Це свідчить про те, що психологічна освіта не лише надає професійні знання, але й сприяє особистісному розвитку студентів. Аналіз продемонстрував, що студенти старших курсів мають:

- Більшу чіткість у визначенні життєвих цілей
- Вищий рівень задоволеності актуальним життєвим становищем
- Кращу оцінку продуктивності та осмисленості прожитого відрізка життя
- Більшу впевненість у власній здатності впливати на хід свого життя
- Вищий рівень показнику можливості самостійно приймати рішення

Контекстуальні фактори сучасного українського суспільства

Дослідження виявило специфічний вплив соціально-політичної ситуації в Україні на формування смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів. Негативні кореляції з показниками негативного впливу зовнішніх факторів вказують на те, що нестабільність середовища може створювати додаткові виклики та гальмувати розвиток особистісної зрілості та життєвих смислів людей.

Водночас, виявлений позитивний зв'язок між стресостійкістю та смисложиттєвими орієнтаціями ($r = 0.54$, $p < 0.001$), що свідчить про те, що студенти з більш розвиненою системою життєвих координат краще пораяються зі стресовими ситуаціями, що є особливо актуальним в умовах сучасних викликів.

Висновки до розділу 2

Емпіричне дослідження смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів в умовах сучасного українського суспільства дозволило отримати науково обґрунтовані дані про закономірності особистісного та професійного становлення майбутніх фахівців психологічного профілю.

Результати дослідження на вибірці з 50 студентів (25 першокурсників та 25 четвертокурсників) Університету митної справи та фінансів переконливо підтвердили основні гіпотези дослідження. Встановлено статистично значущі відмінності між студентами різних курсів навчання за всіма показниками смисложиттєвих орієнтацій ($p < 0.001$), що свідчить про позитивний вплив психологічної освіти на особистісний розвиток.

Найбільш виражені зміни зафіксовано в загальному показнику осмисленості життя (з $87,2 \pm 12,4$ до $102,8 \pm 14,6$ балів), що становить 18 % підвищення. Особливо значущими є зміни в показниках "Цілі в житті" (20,1 % збільшення) та "Локус контролю-Я" (20,8 % збільшення), що вказує на формування більш чітких життєвих орієнтирів та підвищення впевненості у власних силах протягом навчання.

Кореляційний аналіз виявив системні взаємозв'язки між смисложиттєвими орієнтаціями та ключовими особистісними характеристиками. Встановлено сильні позитивні кореляції з особистісною зрілістю ($r = 0,62$, $p < 0,001$), стресостійкістю ($r = 0,54$, $p < 0,001$) та професійною мотивацією ($r = 0,48$, $p < 0,001$). Ці результати підтверджують гіпотезу про взаємозв'язок розвитку смисложиттєвих орієнтацій з професійно важливими якостями майбутніх психологів.

Дослідження також виявило специфічний вплив контекстуальних факторів сучасного українського суспільства на формування життєвих смислів студентської молоді. Встановлені негативні кореляції між показниками смисложиттєвих орієнтацій та впливом соціально-політичних факторів ($r = -0,34$, $p < 0,05$) і економічної тривожності ($r = -0,42$, $p < 0,01$) свідчать про

деструктивний вплив нестабільного суспільного середовища на особистісний розвиток.

Отримані результати мають важливе теоретичне та практичне значення для розуміння закономірностей професійного становлення психологів в умовах суспільної трансформації. Виявлені тенденції можуть бути використані для оптимізації освітнього процесу та розробки спеціалізованих програм психологічної підтримки студентської молоді. Дослідження підтверджує необхідність комплексного підходу до формування особистісно-професійної компетентності майбутніх психологів з урахуванням як внутрішніх, так і зовнішніх факторів розвитку.

РОЗДІЛ 3. ПРАКТИЧНА НОВИЗНА ТА ЦІННІСТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ, ПОРАДИ ДО ПРАКТИЧНОГО ВИКОРИСТАННЯ

Практична новизна дослідження смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів в умовах сучасного українського суспільства полягає у створенні науково обґрунтованого підходу до оптимізації освітнього процесу підготовки майбутніх фахівців психологічного профілю. Отримані результати дозволяють перейти від інтуїтивного до доказового планування психологічної освіти, базуючись на об'єктивних даних про закономірності особистісного та професійного становлення студентів.

Розроблена методологія дослідження смисложиттєвих орієнтацій має значну діагностичну цінність для практики психологічної освіти. Комплекс використаних методик (СЖО Леонтєва, PSM-25, опитувальник професійної мотивації Замфір, авторська анкета) створює цілісну діагностичну систему, що дозволяє:

По-перше, здійснювати поглиблену діагностику особистісного розвитку студентів (50 осіб) на різних етапах навчання. Встановлені нормативні показники для студентів 1-го курсу (25 осіб) (загальний СЖО - $87,2 \pm 12,4$ балів) та 25и студентів 4-го курсу ($102,8 \pm 14,6$ балів) створюють основу для порівняльного аналізу індивідуальних траєкторій розвитку. Ці дані дозволяють виявляти студентів з атиповим розвитком смисложиттєвих орієнтацій та надавати їм направлену психологічну підтримку в майбутньому.

По-друге, прогнозувати професійну успішність майбутніх психологів. Виявлений зв'язок між смисложиттєвими орієнтаціями та професійною мотивацією ($r = 0,48$, $p < 0,001$) вказує на те, що студенти з вищими показниками осмисленості життя демонструють більшу схильність до професійного зростання. Це дозволяє на ранніх етапах навчання ідентифікувати студентів з високим потенціалом професійного розвитку.

По-третє, оцінювати ефективність освітніх програм. Статистично значущі відмінності між студентами різних курсів ($p < 0,001$ за всіма

показниками СЖО) свідчать про позитивний вплив психологічної освіти на особистісний розвиток. Цей факт може використовуватися як критерій оцінки якості освітніх програм та основа для їх оптимізації.

3.1 Практичні рекомендації для освітнього процесу

На основі отриманих результатів можуть бути створені спеціалізовані психологічні програми для роботи зі студентською молоддю:

Програма "Життєві смисли та професійне становлення" - груповий тренінг для студентів 1-2 курсів, спрямований на:

- Дослідження власних цінностей та життєвих пріоритетів;
- Формування цілісного уявлення про майбутню професію;
- Розвиток навичок цілепокладання та планування майбутнього;
- Підвищення рівня самосвідомості та особистісної рефлексії.

Програма "Професійна ідентичність психолога" - для студентів 3-4 курсів, що включає:

- Інтеграцію професійних знань та особистісного досвіду;
- Формування професійної етики та відповідальності;
- Розвиток професійної мотивації та готовності до самостійної діяльності;
- Підготовку до роботи в умовах професійних викликів.

Модульна програма розвитку смисложиттєвих орієнтацій, що складається з чотирьох взаємопов'язаних модулів:

Модуль 1: "Самопізнання та рефлексія" (для студентів 1 курсу)

- Тривалість: 20 академічних годин
- Мета: розвиток самосвідомості та рефлексивних навичок
- Методи: групові дискусії, рефлексивні вправи, ведення особистого щоденника
- Очікувані результати: підвищення показників "Локус контролю-Я"

Модуль 2: "Цілепокладання та життєве планування" (для студентів 2 курсу)

- Тривалість: 24 академічні години
- Мета: формування навичок постановки та досягнення життєвих цілей
- Методи: техніки стратегічного планування, візуалізації, проектна робота
- Очікувані результати: підвищення показників "Цілі в житті"

Модуль 3: "Професійна ідентичність та мотивація" (для студентів 3 курсу)

- Тривалість: 28 академічних годин
- Мета: інтеграція особистісних смислів з професійними цінностями
- Методи: кейс-аналіз, рольові ігри, супервізійні групи
- Очікувані результати: підвищення професійної мотивації

Модуль 4: "Життєстійкість та адаптація" (для студентів 4 курсу)

- Тривалість: 32 академічні години
- Мета: розвиток стійкості до професійних та життєвих викликів
- Методи: тренінг стресостійкості, техніки копінгу, групова терапія
- Очікувані результати: підвищення стресостійкості студентів

3.2 Перспективи подальших досліджень

Результати проведеного дослідження створюють основу для організації лонгітюдних досліджень, що дозволили б простежити динаміку розвитку смисложиттєвих орієнтацій протягом усього періоду професійного становлення психолога - від вступу до університету до перших років професійної діяльності.

Дослідження професійної адаптації випускників з різними рівнями смисложиттєвих орієнтацій дозволить встановити валідність методик та уточнити критерії оцінки готовності до професійної діяльності.

Виявлений вплив факторів на формування смисложиттєвих орієнтацій відкриває перспективи для кросс-культурних досліджень, що дозволять визначити універсальні та культурно-специфічні закономірності розвитку життєвих смислів у студентів-психологів.

Перспективним напрямом є розробка цифрових технологій для діагностики та розвитку смисложиттєвих орієнтацій, включаючи мобільні додатки для самодіагностики, онлайн-платформи для групової роботи та системи штучного інтелекту для персоналізованих рекомендацій.

Практична новизна та цінність проведеного дослідження полягає у створенні комплексного підходу до оптимізації професійної підготовки психологів через цілеспрямований розвиток смисложиттєвих орієнтацій. Отримані результати мають безпосереднє практичне застосування в системі вищої психологічної освіти та можуть значно підвищити ефективність підготовки майбутніх фахівців психологічного профілю.

Висновки до розділу 3

Проведене дослідження демонструє значну практичну цінність для подальшого вивчення смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів та для оптимізації освітнього процесу в українських університетах. Створений комплексний діагностичний підхід, що базується на методиках СЖО Леонтьєва, PSM-25 та опитувальнику професійної мотивації, забезпечує можливість об'єктивної оцінки особистісного розвитку студентів на різних етапах навчання.

Встановлені нормативні показники (СЖО першокурсників - $87,2 \pm 12,4$ балів, четвертокурсників - $102,8 \pm 14,6$ балів) створюють надійну основу для індивідуального моніторингу траєкторій розвитку. Виявлений кореляційний зв'язок між смисложиттєвими орієнтаціями та професійною мотивацією ($r = 0,48$, $p < 0,001$) підтверджує прогностичну валідність розробленого підходу для оцінки професійного потенціалу майбутніх психологів.

Запропонована модульна програма розвитку, що включає чотири етапи від самопізнання до формування життєстійкості, забезпечує системний підхід до особистісно-професійного становлення студентів. Кожен модуль має чітко визначену мету, методи роботи та очікувані результати, що гарантує практичну реалізованість програми.

Перспективи подальших досліджень охоплюють лонгітюдні дослідження професійної адаптації випускників, кросс-культурні порівняння та розробку цифрових технологій для діагностики й розвитку смисложиттєвих орієнтацій. Це відкриває можливості для створення інноваційних освітніх технологій у сфері підготовки психологів.

Практична новизна дослідження полягає в переході від інтуїтивного до науково обґрунтованого планування психологічної освіти, що значно підвищить якість підготовки майбутніх фахівців психологічного профілю в умовах сучасного українського суспільства.

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження теми смисложиттєвих орієнтацій студентів-психологів в умовах сучасного українського суспільства дозволило здійснити комплексний аналіз процесів особистісного та професійного становлення майбутніх фахівців психологічного профілю в контексті специфічних соціально-політичних умов. Інтеграція теоретичних розробок та емпіричних даних створила цілісну картину закономірностей розвитку смисложиттєвих орієнтацій у студентської молоді, що має принципове значення як для розуміння фундаментальних механізмів особистісного зростання, так і для практичного вдосконалення системи психологічної освіти.

Теоретичний аналіз продемонстрував еволюцію наукових поглядів на проблематику смисложиттєвих орієнтацій від філософсько-екзистенційних концепцій до сучасних психологічних теорій.

Особливого значення набуває концептуалізація смисложиттєвих орієнтацій як складної мінливої системи, що включає темпоральний (минуле-теперішнє-майбутнє) та структурний (цілі-процес-результативність) виміри. Така багатовимірна модель дозволяє розглядати смисложиттєві орієнтації не як статичну характеристику особистості, а як живу, еволюціонуючу систему, яка перебуває в постійному розвитку під впливом внутрішніх та зовнішніх факторів. Студентський вік характеризується інтенсивними процесами професійної ідентифікації, ціннісного самовизначення та формування світоглядних основ майбутньої життєдіяльності. Для студентів-психологів ці процеси набувають особливої інтенсивності через високий рівень рефлексивності, притаманній психологічній освіті, та специфіці професійної підготовки, що передбачає глибоку особистісну включеність у навчальний процес.

Емпіричне дослідження, проведене на вибірці з 50 студентів-психологів 1го та 4их курсів навчання, продемонструвало статистично значущі

закономірності розвитку смисложиттєвих орієнтацій протягом професійної підготовки.

Загальний показник смисложиттєвих орієнтацій продемонстрував зміну на 17,9 % (з 87,2 до 102,8 балів), що свідчить про кардинальні зміни в загальній осмисленості життя студентів протягом навчання. Особливо значущими між вибірками є зміни в показнику "Результативність життя" (різниця 23,8 %), що відображає зміну задоволеності досягнутими результатами та позитивної оцінки пройденого життєвого шляху. Цей факт має особливе психологічне значення, оскільки вказує на формування у студентів старших курсів більш зрілого та критичного ставлення до власних досягнень.

З психологічної точки зору, це свідчить про інтенсивні процеси особистісного та професійного самовизначення, що відбуваються протягом навчання. Студенти старших курсів демонструють значно кращу здатність структурувати власне майбутнє та визначати пріоритетні напрями життєдіяльності.

Порівняння показника "Локус контролю-Я" між вибірками має фундаментальне значення для розуміння процесів формування особистісної зрілості. Цей показник відображає впевненість особистості у власній здатності контролювати життєві події та нести відповідальність за власні рішення. Його зміна вказує на розвиток внутрішнього локусу контролю, що є ключовою характеристикою психологічно зрілої особистості та важливою професійною якістю майбутнього психолога.

Кореляційний аналіз розкрив складну систему взаємозв'язків між смисложиттєвими орієнтаціями та іншими особистісними характеристиками. Особливо значущими є позитивні кореляції з особистісною зрілістю ($r = 0,62$), стресостійкістю ($r = 0,54$) та професійною мотивацією ($r = 0,48$). Ці зв'язки підтверджують системний характер особистісного розвитку та вказують на те, що смисложиттєві орієнтації не існують ізольовано, а є інтегральною частиною загальної структури особистості.

Негативні кореляції з показниками впливу соціально-політичних факторів ($r = -0,34$) та економічної тривожності ($r = -0,42$) розкривають специфіку формування смисложиттєвих орієнтацій в умовах сучасного українського суспільства. Ці дані вказують на те, що нестабільне соціально-політичне середовище створює додаткові виклики для особистісного розвитку молоді, проте не блокує процеси формування зрілих смисложиттєвих орієнтацій повністю.

Дослідження виявило специфічний вплив контекстуальних факторів сучасного українського суспільства на процеси формування смисложиттєвих орієнтацій. Студенти-психологи демонструють помітну психологічну стійкість до негативних впливів соціально-політичної нестабільності, що може бути пов'язано як зі специфікою психологічної освіти, так і з віковими особливостями юнацтва.

Важливим є той факт, що незважаючи на негативний вплив зовнішніх стресорів, загальна тенденція змін смисложиттєвих орієнтацій залишається позитивною. Це свідчить про наявність потужних внутрішніх ресурсів особистісного розвитку у студентів-психологів та ефективність існуючої системи психологічної освіти в аспекті формування життєстійкості.

Результати дослідження мають практичне значення для психологічної освіти. По-перше, виявлені закономірності вказують на необхідність посилення психологічного супроводу студентів першого курсу, оскільки саме на цьому етапі спостерігаються низькі показники смисложиттєвих орієнтацій. Розробка спеціальних програм адаптації та розвитку для першокурсників може значно підвищити ефективність їх подальшого навчання.

По-друге, встановлений зв'язок між смисложиттєвими орієнтаціями та професійною мотивацією підкреслює важливість інтеграції розвиваючих мотивуючих компонентів у професійну підготовку психологів. Це може включати розширення практик рефлексії, супервізії та особистісної терапії у навчальному процесі.

По-третє, негативний вплив соціально-політичних факторів вказує на необхідність розробки спеціальних інтервенцій для підтримки студентської молоді в умовах суспільної нестабільності. Це може включати програми розвитку стресостійкості, тренінги копінг-стратегій та групи психологічної підтримки.

Проведене дослідження відкриває нові перспективи для науково-дослідної роботи в галузі психології особистості та педагогічної психології. Перспективними напрямками є лонгітюдне дослідження смисложиттєвих орієнтацій протягом усього періоду навчання студентів психологів, кросс-культурні дослідження особливостей формування життєвих смислів у різних соціальних контекстах, а також розробка та апробація спеціальних програм розвитку смисложиттєвих орієнтацій для студентської молоді.

Дослідження смисложиттєвої орієнтації студентів-психологів в умовах сучасного українського суспільства продемонструвало складність та багатогранність процесів особистісного становлення майбутніх фахівців. Отримані результати підтверджують фундаментальну роль смисложиттєвих орієнтацій у структурі особистості та їх критичне значення для професійного розвитку психологів.

Виявлені закономірності мають як теоретичне, так і практичне значення, розширюючи наше розуміння механізмів особистісного становлення, надаючи конкретні рекомендації для вдосконалення системи психологічної освіти. Дослідження підтверджує, що навіть в умовах соціальної нестабільності молоді люди зберігають здатність до особистісного розвитку та формування зрілих життєвих поглядів, що дає надію на успішне професійне становлення нового покоління українських психологів.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Гайдеггер М. Будувати, проживати, мислити Х.: Фоліо, 1998. — С. 312—333.
2. Зливков В. Л., Лукомська С. О., Федан О. В. Психодіагностика : навч. посібник. Київ : Видавничий Дім «Освіта України», 2015. 240 с.
3. К'єркегор, С. Страх і тремтіння. Поняття страху. Хвороба на смерть. Київ: Основи, 2006. - 129-161 с.
4. Кокун О. М. Психологія професійного становлення сучасного фахівця : монографія. Київ : ДП «Інформ.-аналіт. агентство», 2012. 200 с.
5. Комптон, Вільям С. «Міфи про самоактуалізацію: що насправді сказав Маслоу?» Журнал гуманістичної психології, 2025, стор.1-20
6. Максименко С. Д. Психологія особистості : підручник. Київ : КММ, 2007. 296 с.
7. Поляков О. Б. Професійне становлення особистості (методологічний аспект). Київ : НПП, 2005. 312 с.
8. Психологічна допомога постраждалим внаслідок кризових травматичних подій : методичний посібник за ред. З. Г. Кісарчук. Київ : Логос, 2015. 207 с.
9. Роджерс К. Теорія особистості К. Роджерс. Клієнто-центрована терапія. - К .: Ваклер, 1997. - С. 27-84.
10. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021–2031 роки. <https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/rizne/2020/09/25/rozvitku-vishchoi-osviti-v-ukraini-02-10-2020.pdf>
11. Титаренко Т. М. Життєвий світ особистості: у межах і за межами буденності. Київ : Либідь, 2003. 376 с.
12. Тривожно-депресивні розлади в умовах дистресу війни в Україні. <https://health-ua.com/psychiatry/trivozni-rozladi/71710-trivozhnodepresivn-rozladi-vumovah-distresu-vjni-vukran>
13. Adler A. The Practice and Theory of Individual Psychology A. Adler. – London : Routledge, 2013. – 368 p.

14. Arnett J. J. Emerging adulthood: A theory of development from the late teens through the twenties. *American Psychologist*. 2000. Vol. 55, № 5. P. 469-480.
15. Braithwaite V. Law H. G. Structure of human values: Testing the adequacy of the Rokeach Value Survey. *J. Personality & Social Psychology*. 1985. 49(1). P. 249–264.
16. Bulka, R.P. (1978). Is logotherapy authoritarian? *Journal of Humanistic Psychology*, 18(4), 44-55.
17. Crumbaugh J. C., Maholick L. T. An experimental study in existentialism: The psychometric approach to Frankl's concept of noogenic neurosis. *Journal of Clinical Psychology*. 1964. Vol. 20, № 2. P. 200–207.
18. Crumbaugh J.S., Maholick L.T. An experimental study in existentialism: The psychometric approach to Frankl's concept of noogenic neurosis *J. Clinical Psychology*. 1964. vol. 20, 2. P. 199—208.
19. Deci E. L., Ryan R. M. Intrinsic motivation and self-determination in human behavior. New York : Plenum Press, 1985. 371 p.
20. Erikson E. H. Identity: Youth and Crisis. New York : Norton, 1968. P. 336
21. Frankl V. E. Man's Search for Meaning V. E. Frankl. – Boston : Beacon Press, 2014. – 184 p.
22. Frankl V. E. Man's search for meaning. Boston : Beacon Press, 2006. 165 p.
23. Frankl V. E. The Will to Meaning: Foundations and Applications of Logotherapy V. E. Frankl. – New York : Plume Books, 1988. – 176 p.
24. Frankl, V. E. (1986). The doctor and the soul: From psychotherapy to logotherapy (Revised and expanded). New York: Vintage Books.
25. Heidegger M. Being and Time M. Heidegger ; transl. by J. Macquarrie, E. Robinson. – New York : Harper & Row, 1962. – 589 p.
26. Jaspers K. Philosophy K. Jaspers ; transl. by E. B. Ashton. – Chicago : University of Chicago Press, 1970. – 1024 p.

27. Kaler, M. E., Frazier, P. A., Anders, S. L., Tashiro, T., Tomich, P., Tennen, H., & Park, C. (2008). Assessing the psychometric properties of the World Assumptions Scale. *Journal of Traumatic Stress*, 21(3), 326–332.
<https://doi.org/10.1002/jts.20343>
28. Kang, K. A., Im, J. I., Kim, H. S., Kim, S. J., Song, M. K., & Songyong, S. (2009). The effect of logotherapy on the suffering, finding meaning, and spiritual wellbeing of adolescents with terminal cancer. *Journal of Korean Academy of Child Health Nursing*, 15(2), 136–144.
29. Kierkegaard S. *Fear and Trembling* S. Kierkegaard ; transl. by H. V. Hong, E. H. Hong. – Princeton : Princeton University Press, 1983. – 160 p.
30. Kierkegaard S. *The Sickness Unto Death* S. Kierkegaard ; transl. by H. V. Hong, E. H. Hong. – Princeton : Princeton University Press, 1980. – 144 p.
31. Lazarus R. S., Folkman S. *Stress, appraisal, and coping*. New York : Springer Publishing Company, 1984. 445 p
32. Leontiev D.A., Kalashnikov M.O., Kalashnikova O.E. "*Factor Structure of the Meaning-Life Orientations Test, Psychological Journal.*"
33. Lukas E. *Meaningful Living: A Logotherapy Guide to Health* E. Lukas. – New York : Grove Press, 1986. – 192 p.
34. Maslach C., Leiter M. P. *The truth about burnout: How organizations cause personal stress and what to do about it*. San Francisco : Jossey-Bass, 1997. 186 p.
35. Maslow A. H. *Motivation and Personality* A. H. Maslow. – 3rd ed. – New York : Harper & Row, 1987. – 293 p.
36. Maslow A. H. *Motivation and personality*. 3rd ed. New York : Harper & Row, 1987. 293 p.
37. Maslow A. H. *Toward a Psychology of Being* A. H. Maslow. – 3rd ed. – New York : Wiley, 1999. – 311 p.
38. May R. *The Meaning of Anxiety* R. May. – Rev. ed. – New York : Norton, 1977. – 394 p.

39. Neff, K. D. (2011). Self-compassion, self-esteem, and well-being. *Social and Personality Psychology Compass*, 5(1), 1–12.
<https://doi.org/10.1111/j.1751-9004.2010.00330.x>
40. Reker G. T. Personal meaning orientations and psychosocial adaptation in the later years G. T. Reker *Canadian Journal on Aging*. – 1997. – Vol. 16, No. 3. – P. 515-537.
41. Rogers C. R. Client-Centered Therapy: Its Current Practice, *Implications and Theory* C. R. Rogers. – London : Constable, 1951. – 560 p.
42. Rogers C. R. On Becoming a Person: A Therapist's View of Psychotherapy C. R. Rogers. – Boston : Houghton Mifflin, 1961. – 420 p.
43. Rogers C.R. On becoming a person: A therapist's view of psychotherapy. Boston: Houghton Mifflin, 1970. P. 75–78.
44. Rogers, C. R. (1957). Becoming a Person.
<https://doi.org/10.1037/10811-003>
45. Rokeach M. The Nature of Human Values. New York : Free Press, 1973. 438 p.
46. Ryan R. M., Deci E. L. Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*. 2000. Vol. 55, № 1. P. 68-78.
47. Steger M. F. The meaning in life questionnaire: Assessing the presence of and search for meaning in life M. F. Steger, P. Frazier, S. Oishi, M. Kaler *Journal of Counseling Psychology*. – 2006. – Vol. 53, No. 1. – P. 80-93.
48. Zimbardo P. G. The Time Paradox: The New Psychology of Time That Will Change Your Life P. G. Zimbardo, J. Boyd. – New York : Free Press, 2008. – 352 p.
49. Zimbardo P. G., & Boyd J. N. Putting time in perspective: A valid, reliable individual-differences metric. *Journal of Personality and Social Psychology*.
50. Zimbardo P. G., Boyd J. N. Putting time in perspective: A valid, reliable individual-differences metric. *Journal of Personality and Social Psychology*. 1999. Vol. 77, № 6. P. 1271-1288.

ДОДАТКИ

ТЕСТ СМИСЛОЖИТТЄВИХ ОРІЄНТАЦІЙ (СЖО) Д.О. ЛЕОНТЬЄВА

Інструкція

Вам запропоновано ряд протилежних тверджень. Ваше завдання - вибрати одне з двох тверджень, яке, на вашу думку, більше відповідає дійсності та обрати одну з цифр 1, 2 чи 3, залежно від того, наскільки ви впевнені у виборі (або 0, якщо всі твердження здаються вам однаково правильними).

Бланк відповідей СЖО

№	Твердження А	3	2	1	0	1	2	3	Твердження Б
1	Зазвичай мені надзвичайно нудно								Зазвичай я повний енергії
2	Життя завжди здається мені хвилюючим								Жити здається мені нудним
3	У житті я не маю певних цілей і намірів								У житті я маю дуже ясні цілі і наміри
4	Моє життя мені здається надзвичайно цікавим								Моє життя мені здається цілковито нудним
5	Якби мені довелося підсумувати своє життя, я міг би сказати, що воно вдале								Якби мені довелося підсумувати своє життя, я міг би сказати, що воно було марним
6	Через 30 секунд після того, як я прокинувся, я зазвичай не знаю, що мені робити								Прокинувшись вранці, я точно знаю, що мені робити
7	Моє життя здається мені дуже захоплюючим та забарвленим								Моє життя здається мені рутинним та сірим
8	Якби я міг вибирати, то прожив би життя ще раз так само								Якби я міг вибирати, то прожив би життя інакше
9	Дев'ять з десяти справ, якими я займаюся, нудні і монотонні								Дев'ять з десяти справ, якими я займаюся, цікаві і захоплюючі

№	Твердження А	3	2	1	0	1	2	3	Твердження Б
10	Більшість людей, які мене знають, вважають мене відповідальною людиною								Більшість людей, які мене знають, вважали б мене безвідповідальною людиною
11	Коли я думаю про своє життя, я часто дивуюся, як це сталося								Коли я розглядаю своє життя, я задоволений тим, як склалися справи
12	Людина має повну свободу вибору у створенні свого життя								Людина завжди обмежена у своєму виборі
13	Мої життєві погляди досі не визначилися								Мої життєві погляди вже визначені
14	Я не досяг успіхів у здійсненні своїх життєвих планів								Я досяг повного успіху в здійсненні моїх життєвих планів
15	Моє життя порожнє і безнадійне								Моє життя повне і осмислене
16	Більшість моїх справ приносить мені задоволення								Більшість моїх справ не приносить мені задоволення
17	Я б міг назвати багато людей, які мають більшу мету в житті, ніж я								Я не можу назвати багато людей, які мають більш ясну мету в житті, ніж я
18	Моє життя в моїх руках, і я сам керую ним								Моїм життям керують зовнішні події і люди
19	Мої щоденні справи тривожать або нудять мене								Мої щоденні справи приносять мені задоволення і радість
20	Я задоволений своїм життям								Я не задоволений своїм життям

Ключ до обробки результатів СЖО:

Бали за плюсовими пунктами залишаються без змін, за протилежними - інвертуються.

Субшкали:

- Цілі в житті (Ц): 3, 4, 10, 16, 17, 20
- Процес життя (П): 1, 2, 4, 5, 7, 9
- Результативність життя (Р): 8, 9, 10, 12, 20

- Локус контролю-Я (ЛК-Я): 1, 15, 16, 19, 20
- Локус контролю-життя (ЛК-Ж): 7, 10, 11, 14, 18, 19

МЕТОДИКА ДОСЛІДЖЕННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ М. РОКИЧА

Інструкція

Перед вами два списки цінностей - по 18 у кожному. Ваше завдання - розташувати їх у порядку значущості для вас як принципів, які керують вашим життям.

Список А (Термінальні цінності)

Проаранжуйте від 1 (найважливіше) до 18 (найменш важливе):

- 1а Активне діяльне життя (повнота і емоційна насиченість життя)
- 2а Життєва мудрість (зрілість суджень і здоровий глузд, що досягається життєвим досвідом)
- 3а Здоров'я (фізичне і психічне)
- 4а Цікава робота
- 5а Краса природи і мистецтва (переживання прекрасного в природі і в мистецтві)
- 6а Любов (духовна і фізична близькість з коханою людиною)
- 7а Матеріально забезпечене життя (відсутність матеріальних труднощів)
- 8а Наявність хороших і вірних друзів
- 9а Суспільне визнання (повага оточуючих, колективу, товаришів по роботі)
- 10а Пізнання (можливість розширення своєї освіти, кругозору, загальної культури, інтелектуальний розвиток)
- 11а Продуктивне життя (максимально повне використання своїх можливостей, сил і здібностей)
- 12а Розвиток (робота над собою, постійне фізичне і духовне вдосконалення)
- 13а Розваги (приємне, необтяжливе проведення часу, відсутність обов'язків)
- 14а Свобода (самостійність, незалежність у судженнях і вчинках)
- 15а Щасливе сімейне життя
- 16а Щастя інших (добробут, розвиток і вдосконалення інших людей, всього народу, людства загалом)
- 17а Творчість (можливість творчої діяльності)
- 18а Впевненість у собі (внутрішня гармонія, свобода від внутрішніх протиріч, сумнівів)

Список Б (Інструментальні цінності)

Також проаранжуйте від 1 (найважливіше) до 18 (найменш важливе):

- 16 Акуратність (чистоплотність), невміння тримати в порядку речі, порядок у справах
- 26 Вихованість (гарні манери)
- 36 Високі запити (високі вимоги до життя і високі домагання)
- 46 Життєрадісність (почуття гумору)
- 56 Старанність (дисциплінованість)
- 66 Незалежність (здатність діяти самостійно, рішуче)
- 76 Непримиренність до недоліків у собі та інших
- 86 Освіченість (широта знань, висока загальна культура)
- 96 Освіченість (широта знань, висока загальна культура)
- 106 Відповідальність (почуття обов'язку, вміння тримати своє слово)
- 116 Раціоналізм (вміння тверезо та логічно мислити, приймати обдумані, раціональні рішення)
- 126 Самоконтроль (стриманість, самодисципліна)
- 136 Сміливість у відстоюванні своєї думки, поглядів
- 146 Твердість волі (вміння наполягати на своєму, не відступати перед труднощами)
- 156 Терпимість (до поглядів і думок інших, вміння прощати іншим їх помилки і заблудження)
- 166 Широта поглядів (вміння зрозуміти чужу точку зору, поважати інші смаки, звичаї, звички)
- 176 Чесність (правдивість, щирість)
- 186 Ефективність у справах (працьовитість, продуктивність у роботі)
- 196 Чуйність (дбайливість)

Обробка результатів:

Система цінностей		Список А Термінальні цінності						Список Б Інструментальні цінності					
1	Особистісні	2a	3a	6a	12a	15a	18a	16	26	46	96	116	166
	Суспільні	1a	5a	8a	13a	14a	16a	66	76	126	146	156	186
	Професійні	4a	7a	9a	10a	11a	17a	36	56	86	106	136	176
	(відображують самореалізацію суб'єкта)												
2	Самоствердження	2a	3a	9a	12a	16a	18a	36	66	86	116	126	166
	Спілкування	1a	5a	6a	8a	13a	15a	16	46	76	146	156	186
	Справи	4a	7a	10a	11a	14a	17a	26	56	96	106	136	176

	(дані корелюють із вектором спрямованості)												
3	Індивідуалістичні	1a	3a	9a	12a	14a	17a	36	66	96	126	136	166
	Конформістські	4a	6a	7a	8a	13a	18a	26	46	56	86	116	176
	Альтруїстичні	2a	5a	10a	11a	15a	16a	16	76	106	146	156	186
	(спрямованість в системі міжособистісних відносин)												

ШКАЛА ПСИХОЛОГІЧНОГО СТРЕСУ PSM-25

Інструкція

Надайте відповідь на кожне з наведених нижче тверджень, позначивши, як часто ці думки і почуття відвідували вас протягом останнього тижня, враховуючи сьогоднішній день.

Варіанти відповідей:

1. Ніколи
2. Майже ніколи
3. Іноді
4. Часто
5. Дуже часто
6. Майже завжди
7. Завжди

Питання PSM-25

№	Твердження	1	2	3	4	5	6	7
1	Я напружений або «на межі»							
2	У мене багато нервової енергії							
3	Я відчуваю, що люди вимагають від мене занадто багато							
4	Я легко засмучуюся або дратуюся							
5	Я занадто багато турбуюся							
6	Мені потрібно більше часу, щоб справитися зі справами							
7	Я відчуваю, що постійно знаходжуся під тиском часу							
8	У мене виникають проблеми з розслабленням							

№	Твердження	1	2	3	4	5	6	7
9	У мене виникають проблеми з концентрацією уваги							
10	Я відчуваю безпорадність перед проблемами в моєму житті							
11	Я нервую з приводу речей, що раніше мене не турбували							
12	Я не справляюся з усіма речами, які мені потрібно зробити							
13	Я не можу контролювати роздратування або злість							
14	У мене виникають думки, що я не справляюся з ситуацією							
15	Я відчуваю себе самотнім, ізольованим і незрозумілим							
16	Я відчуваю внутрішнє напруження або тиск							
17	Я занадто швидко та пилко реагую							
18	У мене виникає відчуття страху або побоювання							
19	Мені потрібно більше, ніж один напій, щоб розслабитися							
20	Я відчуваю тривогу або занепокоєння							
21	Я втомлений							
22	Я відчуваю емоційну нестабільність							
23	Я відчуваю психічне напруження							
24	Я відчуваю, що справи накопичуються так, що я не можу їх подолати							
25	Я турбуюся про дрібниці							

Обробка результатів:

- Сума всіх балів = загальний рівень стресу
- 25-99 балів: низький рівень стресу
- 100-154 балів: помірний рівень стресу
- 155-175 балів: високий рівень стресу

ОПИТУВАЛЬНИК ПРОФЕСІЙНОЇ МОТИВАЦІЇ К. ЗАМФІР

Інструкція

Нижче наведені мотиви професійної діяльності. Оцініть їх значущість для себе за 5-бальною шкалою.

Шкала оцінювання:

1. Зовсім не значний
2. Малозначний

3. Середньо значний
4. Значний
5. Дуже значний

Мотиви професійної діяльності

№	Мотив	1	2	3	4	5
1	Грошовий заробіток					
2	Прагнення до просування по службі					
3	Прагнення уникнути критики з боку керівника або колег					
4	Прагнення уникнути можливих покарань або неприємностей					
5	Потреба в досягненні соціального престижу та поваги з боку інших					
6	Задоволення від самого процесу і результату роботи					
7	Можливість найбільш повної самореалізації саме в цій діяльності					
8	Можливість допомогти людям					
9	Можливість спілкування з людьми					
10	Можливість професійного розвитку					
11	Цікавість і різноманітність роботи					
12	Самостійність і незалежність у роботі					
13	Відповідність роботи здібностям і характеру					
14	Можливість творчості					

Ключ до обробки:

Внутрішня мотивація (ВМ): пункти 6, 7, 11, 12, 13, 14 Зовнішня позитивна мотивація (ЗПМ): пункти 1, 2, 5, 8, 9, 10 Зовнішня негативна мотивація (ЗНМ): пункти 3, 4

Формула мотиваційного комплексу: $МК = (ВМ + ЗПМ/2) / ЗНМ$